

HEIJASTE

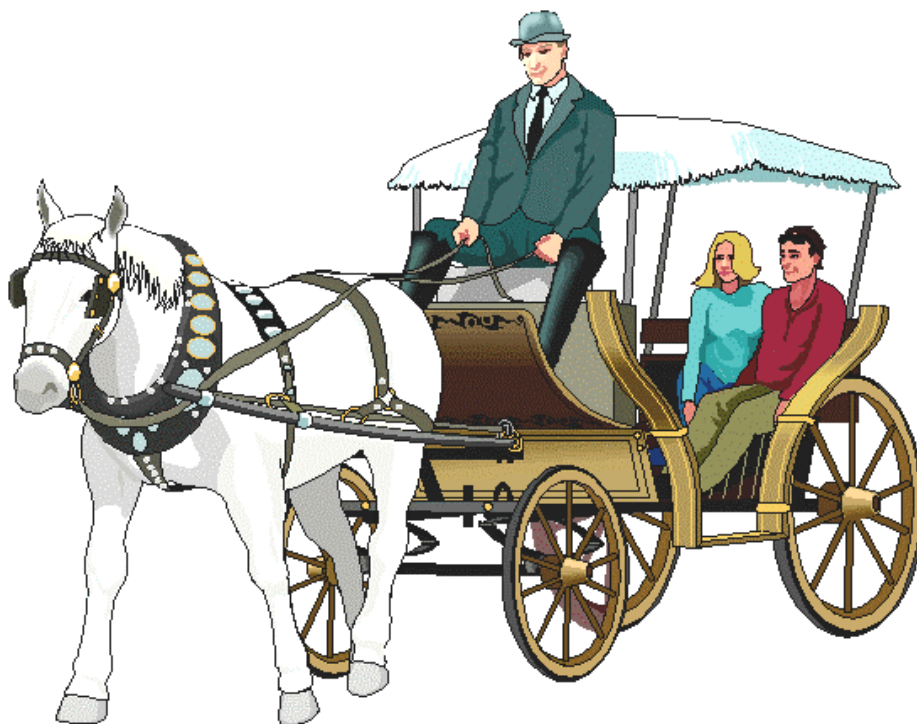
2/2000 2.6.2000

16. vuosikerta

Irtonumero 25 mk

®

<i>Kalevi Eklöf</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Uskonto, terveys, mielenterveys ja onnellisuus.....	4
<i>Seppo Niskanen</i>	Ihmisen onnellisuudesta	12
<i>Meredith J. Sprunger</i>	Maailman suurten uskontojen uskomusten vertailua	15
<i>Seppo Niskanen</i>	Urantia-säätiön 50-vuotisjuhlintaa.....	18
<i>Seppo Kanerva</i>	Internetistä siepattua	20

HEIJASTE

Julkaisija: Suomen Urantia-seura r.y.

Päätoimittaja

Tapio Talvitie
Kuurinkuja 3, 02750 ESPOO
Puh. (09) 505 4845
tapio.talvitie@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@megabaud.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
Kallioharjuntie 8
00930 HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Seppo Kanerva
Runeberginkatu 54a A 5
00260 HELSINKI
Puh. (09) 496 561;
040 524 3759
seppo.kanerva@kolumbus.fi

Kalevi Krekilä
Tampereentie 250
37560 LEMPÄÄLÄ
Puh. (03) 367 7038

Kari Kuosmanen
Nuolihaukantie 2 a 64
90250 OULU
Puh. (08) 531 0001;
040 554 3892
kari.kuosmanen@mail.suomi.net

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä kirjoituksia ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön,

Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan toimittaja Seppo Kanervalle.

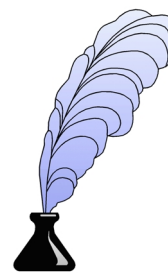
Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikerätilaus (kalenterivuosi / neljä numeroa) maksaa 90 markkaa, irtonumero 25 markkaa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Merita 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**.

Pyydämme lähettämään numeroon 3/2000 tarkoitetun aineiston toimitukselle 15.8.2000 mennessä.

Suomen Urantia-Seura r.y.	Sihteeri, Runeberginkatu 54a A 5, 00260 Helsinki Puhelin: (09) 496 561; faksi (09) 496 225 Sähköposti: urantia@kolumbus.fi Kotisivu: http://www.kolumbus.fi/urantia
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	Runeberginkatu 54a A 5, 00260 Helsinki Puhelin: (09) 496 561; faksi (09) 496 225 Sähköposti: seppo.kanerva@kolumbus.fi / seppo.niskanen@kolumbus.fi Kotisivu: http://justice.urantia.org/~finland
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Merita 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrahasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: 088 744 498)	Merita 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Leonia 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Aika jatkaa kulkuaan pettämättömällä varmuudellaan, ja vaikka ilmojen lämpötiloista ei aina uskoisikaan, tekee kesä tuloaan. Valoisa aika jatkuu pitkälle iltaan, ja jo aamuhämärän aikaan aloittavat linnut viserryksensä. Myös ihmiset tuntuvat virkistyneen valon vaikutuksesta talven horroksen jälkeen. Kaikenlainen liikenne on lisääntynyt väen rientäessä kuka elantoansa ansaitsemaan, kuka harrastusten tai muiden rientojen pariin. Näihin erilaisiin rientoihin kuuluvat Suomessakin lisääntyvässä määrin suosiota saaneet erilaiset kesätapahtumat. Meidän omat kesäpäivämme kuuluvat tähän kesäisten konferenssien joukkoon. Tällä kertaa seuratoiminnan kannalta jo perinteiseksi katsottava tapahtuma järjestetään Itämerikeskuksessa, Kellokosken Juhlatalolla, Tuusulan Kellokoskella. Konferenssikomitea on ahkeroinut ohjelmajärjestelyjen parissa ja paikalle toivotaan runsaasti osallistujia, jottei järjestelytyö olisi turhaa. Erillistä osallistumismaksua ei peritä, mutta mahdollisuuksien mukaan vastaavan tai jonkin muun summan voi mielellään maksaa Suomen Urantia-seuran käännösrahaston tilille vironkielistä käännöstä varten. Vironkielinen käännös *Urantia-kirjasta* on loppusuoralla ja etenee joutuisasti. Kirja on kokonaan käännetty ja tarkastusvaihekin on jo pitkällä. Seuramme käännösrahaston tili alkaa kuitenkin uhkaavasti ehtyä. Vironkielisen käännöksen tärkeä lopputarkastusvaihe on osittain kesken ja vaatii vielä jonkin verran panostusta käännöstyön loppuun saattamiseksi. Tämä kaikki aiheuttaa vielä myös taloudellisia kustannuksia, mutta kansan karttuisan käden avustamana uskomme suoriutuvamme luvatusista osuudestamme käännöskustannuksiin.

Toiminta *Urantia-kirjan* ympärillä ennen Suomen Urantia-seuran perustamista, seuran perustaminen ja liikkeen historiikki yleensä aiheuttavat toisinaan keskustelua ja kyselyjä liikkeen toiminnasta ja tulevaisuudesta. Seuran Internet-sivut ja niihin viime aikoina tehdyt parannukset vastaavat osaltaan näihin kysymyksiin. Historiikki on kuitenkin melko usein esiintyvä aihe, jota toiminnas-

samme on kyllä aikaisemminkin käsitelty. Muutama haastattelu on asian tiimoilta myös tehty jo jonkin aikaa sitten. Tällä erää on asian valmistelu ja eteenpäin vieminen annettu jäsenkomitean työstettäväksi. Jos teillä on asian tiimoilta kommentteja tai muuten hyödyllistä tai tärkeää tietoa, niin yhteys jäsenkomiteaan vie asiaa eteenpäin.

Jäsenkomitean työstettävänä on myös jäseneksi pyrkivälle tai muuten vain kiinnostuneelle kaaavailtu ns. tutustumispaketti tai -opas. Myös tähän liittyvät kommentit tai ehdotukset ovat erittäin tervetulleita.

Viime talvipäivillä Kuopiossa heräsi tampere-laisten aloitteesta keskustelu ystävän palvelu- ja auttamistoiminnasta eli eräänlaisesta tukipalvelusta. Vaikka silloisen keskustelun mukainen sosiaalinen toiminta ei olekaan seuran varsinaisen tarkoituksen ja toimintamuotojen mukaista, sivuaa se lukijoiden yhdyssidetointaa. Tällaiseen toimintaan varmaankin järjestyy palstatilaa myös Heijas-teen sivuilta, esimerkiksi ystävän tukipalvelu tms. palstatila. Tosin tähän toimintaan pitäisi löytyä sitä hoitavia asian osaavia vapaaehtoisia, sillä varsinaisen seuratoiminnan resurssit eivät tähän riitä. Tämäkin asia on jätetty jäsenkomitean työstettäväksi mahdollisten kommenttien, keskustelujen ja viitteiden mukaisesti tehtäväksi. Jos olet asiasta kiinnostunut, niin ota yhteys jäsenkomiteaan tai hallituksen jäseniin.

Alussa jo mainitsin Kellokoskella Itämerikeskuksessa pidettävästä omasta kesäkonferenssistamme, mutta haluaisin myös muistuttaa Viron paikallisseuran kesäkonferenssista, joka pidetään Karepassa 18.–20.8.2000. Karepa sijaitsee noin 100 km Tallinnasta itään, ja sinne on järjestetty kuljetus linja-autolla Tallinnasta. Tietysti paikalle voi saapua myös omalla autolla, ja virolaiset toivoisivat runsasta suomalaisosallistujien joukkoa paikalle.

Kiitos kuluneesta kaudesta kaikille jäsenille, eri komiteoiden ja hallituksen jäsenille sekä lämmintä ja virkistävää kesäaikaa ja kesälomaa itse kullekin! Tavataan kesäpäivillä.

Kalevi Eklöf

Uskonto, terveys, mielenterveys ja onnellisuus

EIJA SEPPÄNEN-BOLOTINSKI

Mistä moinen otsikointi? Lähtökohtani teeman valintaan on ollut varsin pragmaattinen, eli osallistun uskontoa käsittelevän teemapäivän valmisteluun perhelääkärikoulutuksessa, ja osa käyttämästäni aineistosta tulee suoraan näiden aineistojen pohjalta. Ylevämpänä, hengellisempänä lähtökohtana toimivat seuraavat mieleenpainuvat otteet kirjastamme: *Kaikki totuus – aineellinen, filosofinen tai hengellinen – on sekä kaunista että hyvää. Kaikki todellinen kauneus – materiaallinen taide tai hengellinen symmetria – on sekä totuudellista että hyvää. Kaikki aito hyvyys – olkoon se henkilökohtaista moraalisuutta, yhteiskunnallista tasapuolisuutta tai jumalallista huolenpitoa – on yhtäläisen todellista ja kaunista. Terveys, mielenterveys ja onnellisuus ovat totuuden, kauneuden ja hyvyyden yhdentymiä, siten kuin ne sekoittuvat ihmisen kokemuksessa. Sellaiset aikaansaapaisen elämän tasot syntyvät energijärjestelmien, ideajärjestelmien ja henkijärjestelmien yhdistymisestä.* [43:4]

Tässä kohtaa haluaisin sivuta myös ”virallista” tieteen etiikkaa ja filosofiaa. Edelleenkin, tänäänkin ensimmäinen lääketieteen arvo on hyvyys, eli esimerkiksi lääkärin työn lähtökohtana tulisi olla halu tehdä hyvää potilaalle. Toinen arvo eli totuus kuvastaa sitä, että tiede on vain apuvälineenä hyvän tekemiselle. Kolmas arvo on kauneus, joka toteutuu näiviä konkreettisenä esimerkkinä mm. plastiikkakirurgiassa. Nämä arvot pohjautuvat klassiseen kreikkalaiseen Platonin filosofiaan. Muita arvoja lääketieteessä ovat ihmisarvo ja autonomia. Ihmisarvo on peräisin stoalaisilta ja kristinuskosta ja autonomia 1600-luvun brittiläisestä poliittisesta filosofiasta.

Tässä kohden poikkeen teemaan, joka tuntuu kaukaiselta, mutta sidon sen kohta otsikoteemaan. *Urantia-kirjassa* sivulla 1266 sanotaan: *Isä – MINÄ OLEN on Korkeimman Jumaluudessa päässyt – vapautteen – statuksen infiniittisyyteen – liittyvistä rajoituksista. – Kun finiittinen Jumala saavuttaa kyyn kokea, häneen kohdistuu myös kokemisen välttämättömyys.* [1266:2] Sivulla 1268 sanotaan: *Kaikkivaltias Korkein on elävä ja*

kehittyvä Jumaluus, – – . Hän päätyy täydellisyyteen, mutta hänen nykyiseen kokemusaailmaansa kuuluvat kasvun ja epätäydellisen statuksen elementit. [1268:4] Viitaten otsikkoomme käsittäisin tämän niin, että Urantialla vallitsevat epätäydellisyys, sekasorto ja epäoikeudenmukaisuus, jotka ilmenevät myös fyysisenä sairautena, mielenterveyden ongelmina, mielisairautena ja epätoivona, kipuna yksittäisen ihmisen kohdalla, voivat olla tulkittavissa osaksi ei-absoluuttisen Jumaluuden kasvukokemusta suuruniversumissa. Täten Kaikkivaltiaan Korkeimman tosiasiallinen olemassaolo ja läsnäolo sekä meidän olemassa- ja läsnäolomme Hänessä antavat tietyllä tavalla merkityksen kärsimykselle, mikä voi olla sairastavalle ihmiselle ratkaisevan tärkeää.

Terveys, mielenterveys ja onnellisuus ilmevät elävässä elämässä totuuden, kauneuden ja hyvyyden kokemusten yhdentyminä ihmisen kokemuksessa ja ilmentävät merkityksien laajenemista matkallamme Korkeimman kanssa kohti täydellisyyteen päättymistä.

Jotta tämä ei kuulostaisi liian yksinkertaiselta, haluaisin korostaa sitä, että terveys, mielenterveys ja onnellisuus ovat vaikeita käsitteitä määriteltäväksi yleisellä tasolla. Jokainen saattaa kyetä siihen joten kuten henkilökohtaiselta osaltaan, mutta yleisen määrittelyn tärkeys on siinä, että se antaa meille vision siitä, miten asioiden pitäisi olla, ja nämä visiotkin ovat käytännössä dynaamisesti muuttuvia aikakaudesta toiseen.

Mitä on terveys

Miten siis 2000-luvulla määritellään terveys? Noin 40 vuotta sitten WHO määritteli terveyden seuraavasti: ”Terveys on täydellisen fyysisen, henkisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin tila eikä ainoastaan taudin tai heikkouden puuttuminen.” Terveyttä on kokonaisuus, täydellisyys – ihmisestä ei puutu mitään –, oikea toiminta, jolloin kaikki ihmisessä toimii tehokkaasti, ja hyvinvointi, joka on muutakin kuin sairauden puutetta ja jossa tilassa elinvoiman tunne hallitsee sekä fyysisesti että henkisesti. Myös terveys ja siihen vaikuttavat tekijät on analysoitu.

Terveyskäsitys on laajenemassa edelleenkin myös virallisen lääketieteen piirissä. Filosofi Maija-Riitta Ollila julkaisi Suomen Lääkärilehdessä 1/2000 artikkelin, jossa hän käsitteli mm. terveyden määrittelyn problematiikkaa ja nosti esille uuden käsitteen ”spiritual health”. Hän kertoi artikkelissaan käsitteen olevan peräisin amerikkalaisista teksteistä, eikä sille ole vielä täten virallista suomalaista käännöstä. M-R Ollila kirjoittaa: ”Myöhemmin ryhdyttiin puhumaan hengellisestä, uskonnollisesta, taiteelliseen luomiseen liittyvästä tai aivojen uinuvan potentiaalini ’aivobiklaamisesta’. Mielenrauha ja rakkaus kuuluvat spirituaaliseen ulottuvuuteen. Jos lääkärin ihmiskuvaan ei kuulu spirituaalista ulottuvuutta, ei hän ryhdy tavoittelemaan tällaista terveyttä. Jos terveydenhuollossa omakсутaan jokin tietty terveyden arvon määritelmä ja kerrotaan, miten siihen päästään, on se yhteiskunnan arvomaailman muokkaamista. Koska elämme hyvin yksilöllistä aikaa, vaikuttaa terveyden arvon määrittäminen yhteiskunnan arvomaailman muodostumiseen erittäin paljon. – Tulevaisuutta voidaan muokata aktiivisilla arvovalinnoilla –.”

Mitä on mielenterveys

Tästä pääsemmekin joustavasti mielenterveyden määrittelyyn. Suomalainen psykiatrian oppikirja vuodelta 1999 sanoo seuraavaa: ”Mielenterveyden jatkuvasti muuttuva ja osin määrittelemätön olemus olisi ikään kuin pysäytettävä paikoilleen, jotta sitä voitaisiin tutkia. Emme voi määrittellä mielenterveyttä käytännössä muulla tavoin. Vastausta siihen, mitä mielenterveys on olemuksellisesti, emme voi aivan tarkoin milloinkaan tietää. Hyvän mielenterveyden tunnusmerkkejä ovat kyky ihmissuhteisiin, toisista välittäminen, rakkaus, kyky ja halu vuorovaikutukseen ja henkilökohtaiseen tunneilmaisuun, kyky työntekoon, sosiaaliseen osallistumiseen ja asianmukaiseen oman edun valvontaan. Vaikeuksien kohdatessa työ niiden voittamiseksi, ahdistuksen riittävä hallinta, menetysten sietäminen, valmius elämän muutoksiin. Perustava merkitys on todellisuudentajulla, jotta osaamme erottaa oman ajatusmaailmamme ja ulkoisen todellisuuden vaikeissakin elämäntilanteissa ja stressin keskellä. Sosiaalinen itsenäisyys ja hyvin kehittynyt identiteetti ovat tärkeitä. Vaikeasti määriteltävissä mutta mer-

kittävää on myös yksilöllinen luovuus. Hyvää mielenterveyttä luonnehtii eräänlainen psyykkinen kimmoisuus ja kyky suojautua haitallisilta tekijöiltä vaikeissakin olosuhteissa.”

Kirjassaan ”Ihmiseksi” psykiatri Matti O. Huttunen pohtii mielenterveyden käsitettä: ” ’Terveys’ ja ’sairaus’ antavat liian yksinkertaisen ja vääristyneenkin kuvan ihmisen psyyken olemuksesta ja sen häiriöistä. Oikeampaa olisi ehkä puhua ihmisen mielen eheydestä, sen merkityssuhteista ja niiden erilaisista häiriöistä. Psyykkisen eheyden – kyvyn myötälävästi ymmärtää itseämme ja kanssaihmissämme – me voimme saavuttaa asteittain ja useimmiten vain osittain elämämme aikana. Vierastan puhetta mielen ’terveydestä’ ja ’sairaudesta’, koska tämä käsitepari luo kuvan psyykeltään terveistä ja psyykeltään murtuneista sairaista. Tämä kielen synnyttämä mielikuva ei mustavalkoisuudessaan yksinkertaisesti ole totta. Jopa monet vaikeimmat psyykkiset häiriöt voidaan nähdä yksilön mielekkäinä reaktioina mielettömään elämäntilanteeseen. Yhtä lailla monet yksilöiden kärsimät oireet ovat parhaiten jäsenettävissä heidän ihmissuhdeverkostojensa systemisinä ilmentyminä. Moni psyykeltään terveenä pidetty henkilö voi kaikessa juppimaisessa toimintakyvysään ja jäykässä normaaliudessaan olla kuolettavan ikävyyttävä ja pelottavan ennakkoluuloinen. Kysymys psyykkisen terveyden olemuksesta on perimmältään aina arvostusasia eikä siten koskaan yksiselitteinen.” ”Kyky myötäläivemiseen, huumorintajuun, kyky kaipuuseen ja uneksimiseen, etsimiseen ja uteliaisuuteen” ovat psykiatri Matti Huttusen valintoja psyykkisen eheyden ja terveyden määritelmälle. ”Eikä tämä näkemys psyykkisen terveyden luonteesta läheskään aina kulje käsi kädessä oireettomuuden tai toimintakyvyn kanssa. Psyykkisesti oirehtiva ja työelämässä toimintakykynsä menettänyt ihminen voi avoimuudessaan joskus olla lähempänä todellista psyykkistä eheyttä kuin moni hänen ulkonaisesti menestyvä kanssaihmissensä. Etsivä mieli on elävän psyyken merkki. – Ihminen ei koskaan elä yksin. Hän kokee itsensä merkitykselliseksi aina ja vain suhteessa toiseen ihmiseen, ihmisryhmään tai persoonallisen kokemaansa jumaluuteen.” Näin kirjoittaa siis Matti Huttunen.

Mitä on onnellisuus

Jos siirrymme sitten otsikkomme seuraavaan vaikeasti määriteltävään käsitteeseen eli onnellisuuteen. Löysin mm. seuraavat otteet koskien onnellisuutta: *Terveydestä ja mielenterveydestä ihmisellä on paljon ymmärrystä, mutta onnellisuudesta hän ei ole itse asiassa oivaltanut paljonkaan. Syvin onnellisuus kytkeytyy erottamattomasti hengelliseen edistymiseen. Hengellinen kasvu tuottaa kestävää iloa; rauhaa, joka käy kaiken ymmärryksen yli. [1098:0] Onnellisuus ja ilo kumpuavat sisäisestä elämästä. Et voi tuntea oikeata iloa, jos olet vain omissa oloissasi. Yksinäisyydessä eletty elämä on onnellisuudelle kohtalokasta. [1220:6] Onko **mielihyvä**, onnellisuuden tuottama tyydytys, tavoiteltavaa? Jos on, ihmisen tulee siinä tapauksessa elää maailmassa, jossa tuskan kokemisen vaihtoehto ja kärsimisen todennäköisyys ovat aina vaikuttavia kokemuksellisia mahdollisuuksia. [51:13] Simon Selootti kysyi Mestarilta: ”Miksi jotkut ihmiset ovat niin paljon muita onnellisempia ja tyytyväisempiä? Liittykö tyytyväisyys jotenkin uskonnolliseen kokemukseen?” Paljon muun ohessa Jeesus vastasi Simonin kysymykseen seuraavaa:*

”Simon, jotkut ihmiset ovat luonnostaan onnellisempia kuin toiset. Paljon, hyvin paljon, riippuu ihmisen halukkeudesta olla sisimmässään elävän Isän hengen ohjauksessa ja opastuksessa. – – ’itsestään löytää tyydytyksen hyvä mies.’ – – ”Älä siis tavoittele valheellista rauhaa ja ohimenevää iloa, vaan mieluummin uskon luomaa varmuutta ja Jumalan pojan aseman antamia takeita, sillä niiden hedelmiä ovat levollisuus, tyytyväisyys ja ylivertainen ilo hengessä.” [1674:3, 4, 6] Sivulla 1766 Jeesus opetti: Uskontomme sykkii uutta elämää ja uusia merkityksiä. Ilo täyttää tämän opetuksen vastaan ottavat, ja sydämessään heillä on pakottava tarve iloita iäti ja aina. Lisääntyvä onnellisuus on aina kaikkien niiden kokemuksena, jotka ovat varmoja Jumalasta. – – Kunhan lapseni tiedostavat varmuuden jumalallisesta läsnäolovasta, tällainen usko on – – lisäävä onnellisuutta, – – . [1766:6, 8] Rodan Aleksandrialainen: Ystävyys lisää elämän iloja ja tekee sen riemuvoitoista riemuellisempia. [1776:2]

Lapsen myöhemmästä elämästä tulee onnellinen tai onneton, helppo tai vaikea sen mukaan, millaista on hänen varhaisin mentaalinen ja emotionaalinen elämänsä, jota säätelevät – – kodissa vallitsevat sosiaaliset ja hengelliset subteet. [1922:3] Koska onnellisuudella syvemmässä merkityksessä Urantia-kirjassa tarkoitetaan syvän sisäisen rauhan tilaa, on seuraava lainaus tarkoitettu niille, jotka luu-

levat, että todellinen onnellisuus on jotain muuta: Jeesus antaa rauhan niille, jotka hänen lailaan toteuttavat Jumalan tahtoa, mutta ei tämän aineellisen maailman ilojen ja mielihyvän muodossa. Epäuskoiset materialistit ja fatalistit voivat toivoa omaavansa vain kahdenlaista rauhaa ja sielun lohduketta: Joko heidän pitää olla stoalaisia, jotka ovat järkkymättömällä päättävyydellä asettuneet kohtaamaan väistämättömän ja kestävänsä pahimman, tai sitten heidän täytyy olla optimisteja, jotka alati bellivät iäisenä ihmisen rinnassa kumpuavaa toivoa ja kaipaavat turhaan sellaista rauhaa, jota ei todellisuudessa koskaan tule. [1954:4]

Onnellisuuden tuojaksi nimetään Urantia-kirjassa myös Totuuden Henki: Kun tästä vuodattetusta hengestä johtuva ilo tietoisesti koetaan ihmiselämässä, se koituu vahvistavaksi lääkkeeksi terveydelle, virkistykseksi mielelle ja ehtymättömäksi energiaksi sielulle. [2065:7]

Mitä on uskonto

Entä sitten otsikkomme ”Uskonto”, miten se määritellään ja mitä tekemistä sillä mahdollisesti on terveyden, mielenterveyden ja onnellisuuden kanssa? Erilaisia uskonnon määritelmiä esiintyy maailmassa tuhansia! En puutu niihin tässä. Uskonto määritellään *Urantia-kirjassa* sivulla 2075 kaksinaisena ilmiönä: *Uskonto on ihmiselle annettu ilmoitus hänen jumalallisesta ja ikuisesta kohtalostaan. Uskonto on puhtaasti henkilökohtainen ja hengellinen kokemus, ja se on ikiajat pidettävä erillään ihmisen muista korkeista ajattelun muodoista – – [so. logiikasta, estetiikasta, etiikasta ja moraalisuudesta]. [2075:6]*

Uskonnot ovat aina ottaneet kantaa terveyteen, mielenterveyteen ja onnellisuuteen. Jeesus ja Ganid tekivät yhteenvedon maailman uskonnoista, ja sieltä löytyvät seuraavat otteet: Kyynikot: Kun olet sairas, juuri Kaikkein Korkein sinut parantaa. [1443:1] Juudaismi: Iloinen sydän lääkitsee kuin lääke. [1445:3] Herra on lähellä niitä, joiden sydän on murtunut; – – . [1445:4] Buddhalaisuus: Minussa ei ole pelkoa; olen vapaa huolista. [1446:4] Onnellisuus ja mielenrauha seuraavat ajatuksen puhtautta ja hyveellistä elämää niin kuin varjo seuraa aineellisten olevaisten substanssia. [1446:5] Hindulaisuus: Jumala tuo synkeämielisille valon ja hän antaa voiman voimattomille. [1448:3] Zarathustralaisuus: Hänen kosketuksensa on parantava kosketus. [1450:1] – – ; hän on viisautemme, elämämme ja sielun ja ruumiin elinvoima. [1450:2]

Nykypsykologian kielellä uskonnon syntymekanismiksi katsotaan se, että ihminen jäsentää ja ilmentää uskonnollisuuden kautta sisäisiä, arkaaisia, alkuperäisiä, syvimpiä ja alkuaan sannaattomia, mykkiä, jopa psykoottisävyisiä kokemuksiaan. (Ote kirjasta ”Usko ja terveys – johdatus hoitoteologiaan”)

Filosofit ovat pohtineet uskontoa mm. seuraavasti:

Filosofi René Descartes sanoi: ”Käsitys Kaikkivaltiaasta elää ihmisen mielessä niin voimakkaana, että itse Jumalan on täytyntä istuttaa se sinne.” Toisaalta rationalistit ja valistusfilosofit taas julistivat, että uskonto on hallusinaatioita, väärää tietoisuutta, papiston petkutusta ja jäänne menneestä. Jonkin aikaa tähän pyrittiinkin uskomaan; nyt hengellisyys ja spirituaalisuus ovat jälleen tulleet voimalla – eli logiikka, esteetiikka, etiikka, moraalifilosofia ja tiede eivät riitä ihmiselle, eivät riitä tekemään häntä onnelliseksi. Hän, Homo sapiens, on myös uskonnollinen olento, jolla on syviä hengellisiä tarpeita. Hän on bio-psyko-sosiaalinen-spirituaalinen olento. ”Hengellisyys tarkoittaa tunnetta elämän tarkoituksesta, se osoittaa anteeksiantamisen merkityksen ja sisältää rakkauden antamisen ja saamisen tarpeen.” (Ote kirjasta ”Uskonnollisuuden merkitys mielenterveyden ongelmassa”) Ilman hengellistä, uskonnollisen olemuspuolensa todellistamista ihminen ei koe itseään kokonaiseksi.

Virallisen länsimaisen lääketieteen ihmiskuvassa tällä hetkellä ihminen on lähinnä biologinen ja psykologinen olento. Sosiaalinen olemuspuoli hyväksytään myös. Spirituaalinen olemuspuoli kuuluu lääketieteen ihmiskuvaan vain, jos lääketieteen harjoittaja itse omaa sellaisen arvomaailman, kuten filosofi M-R Ollilanikin artikkelissa aiemmin todettiin. Sen takia sielua ja henkeä ei hoideta ”virallisesti” – ne katsotaan lähinnä psykologisiksi ilmiöiksi tai kirkon vaikutuspiiriin kuuluviksi. Lisäksi lääketieteen ihmiskuvasta luonnollisesti puuttuu näkökulma ikuisuuteen: näkökulma ihmiseen potentiaalisena kosmisena todellistuvana ikuisuuspersoonallisuutena. Tällöin vain biologinen ja psyykkinen tila ratkaisevat hoidon.

Jos katsomme ihmistä kosmiselta kannalta, saattaa mieleltään ja fysiikaltaan terve ateisti, joka kieltää sielunsa ja Jumalan, olla sairaampi ja onnettomampi kuin esimerkiksi ohitus-

leikattu depressiivinen potilas, joka sielussaan janoaa ja huutaa Jumalaa apuun!

Terve ja epäterve uskonnollisuus

Entä uskonnollisuuden oma terveys ja sairaaloloisuus? *Urantia-kirjassa* otetaan selkeästi kantaa terveen, tasapainoisen uskonnollisuuden puolesta:

Sivulla 1095 todetaan ensin viisaasti: *Fyysinen terveys, perity temperamentti ja sosiaalinen ympäristö vaikuttavat uskonnolliseen kokemukseen merkittävästi.* [1095:1] Kuten muistamme, juuri uskonnollinen kokemus on uskonnon hengellinen sisältö (1140:7). *Mutta uskonnollisen elämäntavan suurena ongelmana on velvollisuus yhdistää persoonallisuuden sisältämät sielunvoimat RAKKAUDEN herruuden avulla. Terveys, mentaalinen suorituskyky ja onnellisuus seuraavat fyysisten järjestelmien, mielen järjestelmien ja henkisten järjestelmien yhdistämisestä.* [1097:7]

Joskus ihmisen uskonnolliseen kokemukseen sisältyy lääketieteelliseltä näkökannalta katsottuna sairaita ilmiöitä: näkyjä, enneunia, jumalallisia viestejä jne. *Urantia-kirjassa* todetaan selkeästi sivulla 1099: *Jumalalliset olennot ovat menneinä aikoina ilmaisseet itsensä tietyille Jumalaa tunteville henkilöille, ei heidän mystisten transsiensa tai sairaalloisten näkyjensä vuoksi, vaan kaikista näistä ilmiöistä huolimatta.* [1099:4] ja *Missään olosuhteissa ei näkyjen vallassa olevan tajunnan transsinkaltaista tilaa pidä harjoittaa uskonnollisena kokemuksena.* [1099:6] Sivulla 1100 sanotaan: *Monet mystikot ovat vieneet mielensä pirstoutumisen epänormaalien mielenilmiöiden tasolle.*

Terveellisempi hengellisen mietiskelyn harjoittamistapa on löydettävissä mietiskelevästä palvonnasta ja kiitosrukouksesta. Suoraa yhteydenpitoa oman Ajatuksensuuntaajansa kanssa – senkaltaista, jota ilmeni Jeesusken lihallisen elämän jälkivuosiina – ei tule sekoittaa näihin niin kutsuttuihin mystisiin kokemuksiin. [1100:0–1] Sivulla 1204 on tärkeä kohta: *Ne [Ajatuksensuuntaajat] ovat mielisään voidessaan myötävaikuttaa terveyteenne, onnellisuuteen ja aitoon menestymiseen.* [1204:1] *Suuntaaja pysyy kanssasi joka ainoassa onnettomuudessa ja jokaisen sellaisen sairauden alusta sen loppuun, joka ei kokonaan tuhoa mentaalisuuttasi. Mutta miten tyhjä onkaan tietien tahtoen tabrata tai muulla tavoin taballisesti saastuttaa se fyysinen ruumis, jonka on palveltava tämän Jumalalta saadun ihanan lahjan maisena tomumajana. Kaikkei fyysiset myrkyt hidastavat suuresti niitä Suuntaajan ponnistuksia, joilla tämä pyrkii ylevöittä-*

mään aineellista mieltä, kun kehittyvän sielun hengellistä edistymistä puolestaan häiritsevät yhtä hirveällä tavalla pelon, vihan, kateuden, epäilyksen ja suvaitsemattomuuden mentaaliset myrkyt. [1204:3] Tämän lainauksen hätkähdyttävä merkitys on siinä, että siis fyysinenkin terveydentila on tärkeää todellisen uskonnon kehittymiselle ihmisessä Suuntaajan toiminnan kautta!

Huomatkaa, että *Urantia-kirjassa* todetaan selkeästi, ettei Jeesus turvautunut ”alitajuisiin harhoihin” tai ”ylitajuisiin illuusioihin” tai mystiikkaan saadakseen yhteyden Universaaliseen Isään (1100:2). Hänen uskontonsa oli aina tervettä ja tervejärkistä!

Uskonnollista kokemusta on tutkittu myös psykologisesti. Hyvin monipuolisesti on asiaa valottanut tältä kannalta klassikkoteoksessaan ”Uskonnollinen kokemus” vuodelta 1902 psykologi ja filosofi William James. Teoksessaan hän tutki satoja, jos ei tuhansia, alkuperäisiä uskonnollisia kokemuksia ja havaitsi juuri suurilla uskonnollisilla johtajilla alttiutta epänormaaleille psyykkisille tiloille, ”havaitsi heidän usein olevan sisäisesti ristiriitaisia, taipuvaisia alakulolle, alttiita ahdistukselle ja päänäpintymille ja heidän kokevan usein transsitiloja, äänien kuulemisia, näkyjen näkemisiä, eli yleensä patologisina pidettyjä ilmiöitä.”

Jos esimerkiksi lääketieteellisen materialismin kielellä selitettäisiin apostoli Paavalin näky ja kääntymys Damaskoksen tiellä, niin kyseessä voisi olla aivosairauskohtaus, epilepsia, Pyhää Teresaa pidettäisiin hysteerikkona jne.

Kuitenkin tutkittuaan uskonnollista kokemusta, sen erilaisia ilmenemismuotoja erityyppisillä ihmisillä William James tuli siihen johtopäätökseen, että ”uskontila” on sekä biologinen että psyykinen tila ja kuuluu niihin voimiin, joista ihmiset elävät. Sen täydellinen puuttuminen merkitsee luhistumista.

Kun uskontunnustus ja uskontila yhdistetään eli ne yhdessä muodostavat uskonnon, niiden yhteisvaikutus toimintaan ja kestävyys on niin valtavan suuri, että meidän on pakko lukea ne ihmiskunnan tärkeimpien biologisten funktioiden joukkoon, kirjoitti kirjassaan William James ja jatkoi: ”Voisin tietysti asettua yksipuolisen tiedemiehen kannalle ja kuvitella havainnollisesti, että aistien ja tieteellisten lakien ja käsitteiden maailma on kaikki, mitä on olemassa. Mutta aina kun otan tä-

män kannan, kuulen sisäisen varoittavan äänen: ’pötyä!’”

Uskonto ja terveys

Uskonnon myönteisistä vaikutuksista terveyskäyttäytymiseen todetaan mm. Suomen Lääkärilehdessä 10/1999, numerossa 30, seuraavaa huumeongelmien suhteen: ”Huumeiden käytön alku ja ydin on yksilön arvomaailmassa, moraalisisessa terveydessä. Moraalisen itsevastuun ja omantunnon heräämisen merkitystä huumeongelmista toipumisessa kuvaa sekin, että parhaat hoitotulokset on nähty potilailla, jotka ovat kokeneet uskonnollisen herätyksen tai arvomaailman muun vastaavan peruskorjauksen.” Toinen ilmiö, joka myös sivuaa huumemaailmaa ja uskonnollisuutta, on saatananpalmonta. Keijo Ahorinta, joka on tutkinut ilmiötä ja kirjoittanut siitä kirjan sekä perustanut yhdistyksen ”Vapaaksi saatananpalmonnasta”, toteaa parhaaksi vastalääkkeeksi ilmiölle rakkauden; yhteys saatananpalmontatoimintaan on saatava poikki henkisellä tasolla. ”Usein on saavutettu parhaimmat ja lopullisimmat tulokset uskonkokemuksen kautta.” Mutta toisaalta: ”Julkisuudessa esiintyneiden entisten saatananpalmojien taustat ovat olleet vahvasti uskonnollisia, jopa karismaattisia. Tällöin on korostunut käsitys, että kodin hengellinen kasvatusideologia altistaa nuoret saatananpalmontaan useammin kuin ns. tavallisten perheiden kasvatus. Joskus uskonnollisuus on saattanut olla kieroontunutta, väkemmän lyömäase heikompaa, lasta, vastaan.”

Edelleen addiktioista: Kun olin yleislääketieteen erikoistumiskoulutuksessa, opettajani huomautti kerran uskovansa, että ainoastaan uskoontulo voi pelastaa alkoholistin raittiiksi. Näin siis uskonto on usein voimakkaampi biologiaa: lopultakin aine on alistainen mielelle ja mieli hengelle!

Internetistä etsin, onko uskonnon, terveyden ja mielenterveyden yhteyksiä tutkittu tieteellisesti. USA:ssa oli tehty eräissä yliopistosairaaloissa noin kymmenen vuoden seurantatutkimus, jonka yhteenvetona oli, että ”ihmiset, jotka ovat syvästi uskonnollisia, joiden hengellisyys on elävä osa heidän elämäänsä, sairastuvat harvemmin ja paranevat nopeammin.” Näissä sairaaloissa käytettiin esimerkiksi sellaisia menetelmiä, että pyydettiin jonkin perheenjäsenen

terveyskriisissä perhettä rukoilemaan yhdessä. Näissä tutkimuksissa uskonnon on havaittu olevan puuttuva komponentti monessa dysfunktionaalisessa huonosti toimivassa perheessä. ”Ne ovat perheitä, joiden täytyy ymmärtää, että lääkitys ei paranna kaikkea”, sanoi tutkijasta tehnyt lääkäri.

Edelleen Internetistä: Knight Ridder Newspaperin toimittaja Eric Adler toteaa artikkelissaan ”The connection between faith and health” seuraavaa: ”Uskonto lohduttaessaan saa aikaan matalammat verenpaine-arvot, vähentää tuskaisuutta ja vähentää sydäntauteja, aivoverenkiertohäiriöitä, syöpää, masennusta, itsemurhia sekä alkoholin ja huumeiden väärinkäyttöä.” Tämä on yleistys, eikä elävä elämä ole näin suoraviivaista! Kardiologi James Vacek Kansain St Luken Hospitalista sanoo: ”Thmiset, joilla on vahva hengellinen usko, pärjäävät paremmin, vaikka heillä on jokin vakava sairaus.”

Osaltaan näitä johtopäätöksiä on kritisoitu sillä, että maailmassa on lukuisia terveitä ja pitkäikäisiä yksilöitä, jotka ovat agnostikkoja tai ateisteja. Lisäksi ei ole tieteellistä näyttöä, että uskonto yksin voi parantaa, ja sen vuoksi monet tutkijat uskovat, että syvän uskonnollisuuden positiiviset vaikutukset voivat olla yhtä maallisia kuin käsitteet ”mielenrauha”, ”sosiaalinen tukiverkosto” ja terveelliset elämäntavat, joita monet uskonnot edellyttävät seuraajiltaan.

Bostonissa on järjestetty kolmipäiväinen lääkärikonferenssi aiheista ”Onko uskonto hyvä asia terveydelle?” ja ”Uskontofaktori, rukoilun terveyttä edistävä vaikutus”. Viimeisten viiden vuoden aikana kolmannes kaikista amerikkalaisista lääketieteellisistä ja suurin osa sairaanhoitajaopistoista on alkanut ottaa opetusohjelmiansa teemoja hengellisyyden ja terveyden yhteydestä. Sairaanhoitaja Jean Walton St Luken sairaalasta sanoo artikkelissaan: ”Luulenpa, että olemme tulossa aikakaudelle, jolloin potilaat tulevat sanomaan meille: ’Emme ole vain fyysisiä olentoja – ja haluamme teidän tunnustavan sen!’”

Toisaalta monet lääkärit, etenkin psykiatrit, ovat olleet avoimesti ylenkatseellisia uskontoa kohtaan sanoen, että uskonto aiheuttaa ihmisille enemmän haittaa kuin hyvää estäen potilasta etsimästä lääketieteellistä hoitoa ja edistä-

en syyllisyyden ja häpeän tunteita sekä joissakin potilastapauksissa uskomusta, että heidän sairautensa on rangaistusta synneistä. Sigmund Freudin ja monien modernienkin psykiatrien mielestä uskonto on ihmiskunnan universaalinen pakkomielle ja neuroosi.

Kuitenkin useimmille potilaille uskonto ja hengellisyys tarjoavat syvimmän lohdutuksen. Monille potilaille heidän uskontonsa on se kallioperä, jolla heidän itseytensä sijaitsee. Kun Luken sairaalassa USA:ssa tehtiin kyselytutkimus potilaiden selviytymiskeinoista, noin 40 prosenttia potilaista laittoi ensimmäiselle sijalle selviytymiskeinoistaan terveysongelmissaan ”uskon”, ”Herran” ja ”Jumalan”, eli nämä keinot menivät rahan, työn, ystävien ja kaiken muun edelle!

Uskonto ja mielenterveys

Asia, joka herättää paljon kysymyksiä – eikä aina myönteisiä – on uskonnon ja mielenterveyden suhde, jota jo alustavasti sivusimme *Urantia-kirjan* lainauksissa. Suomessa on tehty Turun terveydenhoito-oppilaitoksessa mielenkiintoinen tutkimus ”Uskonnollisuuden merkitys mielenterveyden ongelmassa”. Seuraavassa lainaan laajasti kyseisen tutkielman aineistoa. Aiheen käsittely on jaettu seuraaviin asioihin: 1) Uskonnollisuuden merkitys psyykkisesti sairaalle ihmiselle, 2) Uskonnollisuuden merkitys mielenterveysongelmia tuottavana tekijänä ja 3) Uskonnollisuuden merkitys positiivisena voimavarana mielenterveyskriisien yhteydessä. Seuraavassa poimintoja näistä asioista.

Tutkielmassa todetaan ensinnäkin, että koska uskonto on niin universaali ilmiö, se on usein häiriintynyttä mielenterveyden häiriöissä ja mielisairauksissa. Psykoosipotilailla tutkimuksissa ei ole mitään hyvin sisäistettyä uskonnollista viitekehystä, mutta kuitenkin uskonto on lähes aina se lähde, josta potilaat etsivät apua psykoosin puhkeamisen jälkeen. Juuri uskonnollinen viitekehys on se materiaali, jonka avulla he voivat vähä vähältä alkaa työstää konfliktejaan. Tätä materiaalia he eivät saa mistään muualta. Uskonnollisuus on monesti se ainoa kieli, jolla psykoottinen potilas pystyy itseään ilmaisemaan. Mutta toisaalta on myös olemassa psyykkisesti sairaan ihmisen tervettä uskonelämää, terve arvostelukyky uskonasioissa ja keskellä harhojakin turvallinen suhde Jumalaan ja

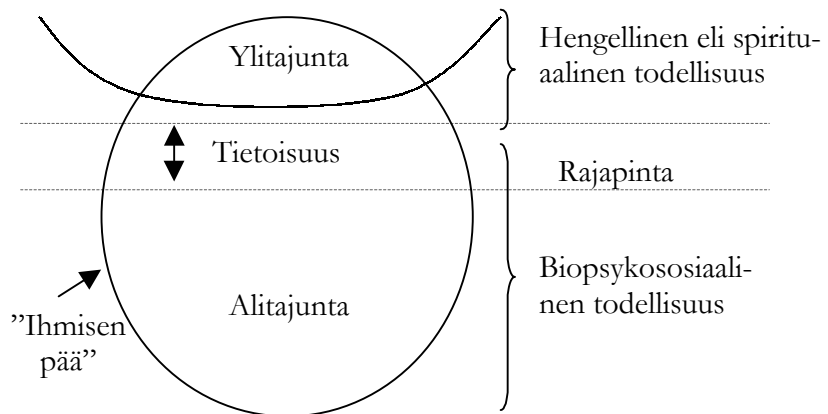
ihmisiin. On kuin terve uskonelämä oikaisisi paljon sairauden vääristymiä ja antaisi voimaa kantaa sairautta.

”Uskonnolliset ideat psykoottisten puheissa, uskonnollisten johtajien psyykkiset häiriöt, joidenkin uskovaisten epänormaali käytös tai psykologian, psykiatrian tai jonkun muun vastaavan asiantuntijan negatiiviset lausunnot uskonnon epädullisista vaikutuksista eivät todista, että uskonnon ja epänormaalin tai häiriintyneen persoonallisuuden välillä olisi yhteys”, todetaan tutkielmassa edelleen. ”Ihmisen joutuessa kriisiin uskonnollisuus toimii usein defenssijärjestelmänä [= puolustusjärjestelmänä]. Uskonnon tai uskonnollisuuden avulla ihminen sekä ryhmänä että yksilönä suojautuu joiltakin vaikeilta sisäisiltä tai ulkoisilta ristiriidoilta. Eli häiriintynyttä tällainen defenssijärjestelmä on, jos kyseessä on pysyvänluonteinen sisäisistä ristiriidoista (joko yksilön tai ryhmän sisällä) johtuva jatkuva pakonomainen tarve puolustautumiseen ja suojautumiseen. Esimerkiksi depressiivisen ihmisen kaukainen ja hylkäävä jumalakuva, jonka pohjalla on usein se, että kyseinen henkilö ei ole kyennyt psyykkisesti integroimaan (eli yhdistämään) ja hyväksymään itsessään toisilleen vastakkaisia tunteita kuten viha ja rakkaus tai hyvyys ja pahuus. (Eli hän kuvittelee olevansa pelkästään hyvä ja Jumalan hyväksyvän hänet vain sellaisena.)”

Ja edelleen: ”Joskus vallanhalua tyydyttävä uskonnollisuus toimii mielenterveysongelmia tuottavana tekijänä. Tällainen ihminen luulee tietävänsä Jumalan tahdon jopa itselleen vieraan ihmisen elämässä, ja tämä tieto oikeuttaa hänet käyttämään aivan häikäilemättä uskonnon syylistävää ja synnintuntoa julistavaa tekstiä lähimmäisensä orjuuttamiseen. Tällainen ihminen pyrkii usein projisoimaan oman pahan syyllisyydentunteensa muiden niskoille.

Hyvin usein psyykkisesti sairastunutta potilasta seuranneet omaiset ja ystävät näkevät uskonnon ja uskonnollisten kysymysten miettimisen syyppääksi potilaan sairastumiseen. Usein

kuulee sanottavan, että potilaan koettua uskonnollisen herätyksen hän sekosi. Kuitenkin useat tutkimukset ja käytännön kokemukset osoittavat asian olevan toisinpäin, eli poikkeuksellisen intensiivinen ajautuminen uskonnollisten kysymysten pohtimiseen on jo ollut merkki mielenterveyden järkkymisestä. Sisäisen kriisin jälkeen tapahtuva kokemus tai liittyminen johonkin itselle vieraaseen uskonnolliseen yhteisöön on vain ulkonainen ilmaus kriisille. Varmaa on, että henkilölle tuotetaan vahinkoa, jos hänen sairauttaan ei havaita ja hänen ongelmiinsa uskonnollisessa yhteisössä suhtaudutaan pelkäämään uskonnollisina kysymyksinä.” (Lainaukset tutkielmasta ”Uskonnollisuuden merkitys mielenterveyden ongelmissa”.)

Kuva: ”Ihmisen pään sisäinen kaavio”.
Rajapintateoria. Uskonto universaalisenä ilmiönä ihmisen kokemuksessa

Urantia-liike ja uskonnollisuus

Myös Urantia-liikkeen piirissä esiintyy väistämättä uskonnollisuutta ja siihen liittyviä moninaisia ilmiöitä, joiden merkitystä terveydelle, mielenterveydelle ja onnellisuudelle voidaan pohtia. Mielestäni *Urantia-kirjan* teksti on niin tervejärkistä ja tasapainoista, että sen todellinen opiskelu, lukeminen ja eläminen eivät voi syöstä ketään yksinomaiseen uskonnolliseen fanatismiin tai pelkästään kuulemaan ääniä, näkemään näkyjä ja unohtamaan tärkeitä arkielämän realiteetteja.

Tästä huolimatta epäterveitä uskonnollisia ilmiöitä esiintyy myös *Urantia-kirjaa* lukevien piireissä. Otetaan esimerkki mahdollisimman kaukaa. USA:ssa on ns. Teaching Mission -liike, josta on Internetissä julkaistu artikkeleita. Liik-

keen jäsenet väittävät saavansa ns. kanavoituja viestejä henkiolennoilta. He väittävät edustavansa uutta näkymätöntä planetaarista hallitusta ja saavansa erityisinformaatiota ja opastusta. He väittävät viestiensä olevan laajennusta viidenteen ilmoitukseen eli *Urantia-kirjaan*. Nämä kanavoijat käyttävät usein *Urantia-kirjan* sanastoa, esimerkiksi ”kohtalon varajoukot”, ja heistä löytyy usein egoistisia, voimakastahtoisia ja karismaattisia persoonallisuuksia. Kuten me tiedämme, *Urantia-kirja* ei ole kanavoitu teos, joten mikään kanavointi ei voi toimia jatkona sille. Kanavointi-ideologia vastaa enemmänkin primitiivistä spiritististä uskonnollisuutta, ja normaali länsimainen lääketiede pitäisi sitä harastavia ihmisiä lähinnä kuuloharjoista kärsivinä. Kanavointi keinona ei voi varmistaa sitä, että ihmiset lähtisivät todellisen henkisen tien kulkijoiksi.

Urantia-kirjassa korostetaan Jeesuksen uskonnollista elämää terveenä esimerkkinä. Esimerkiksi sivulla 2089 sanotaan: *Hänen verrattoman uskonnollisen elämänsä salaisuus oli tämä tietoisuus Jumalan läsnäolosta; ja hän saavutti sen järkevästi rukoilemalla ja vilpittömästi palvomalla – pitämällä yllä katkeamatonta yhteyttä Jumalaan – eikä johdatuksin, äänen kuulemisin, näkyjen näkemisin tai erikoisin uskonnollisin menoin.* [2089:0]

Psykologit, jotka ovat tutkineet kanavointi-ilmiötä, sanovat sitä esiintyneen jo muinaisudessa ja sen olleen esillä jokaisen ilmoitususkonnon kohdalla. Esimerkiksi Koraani ja Vanha Testamentti ovat profeettojen ja pyhien miesten kanavoimia.

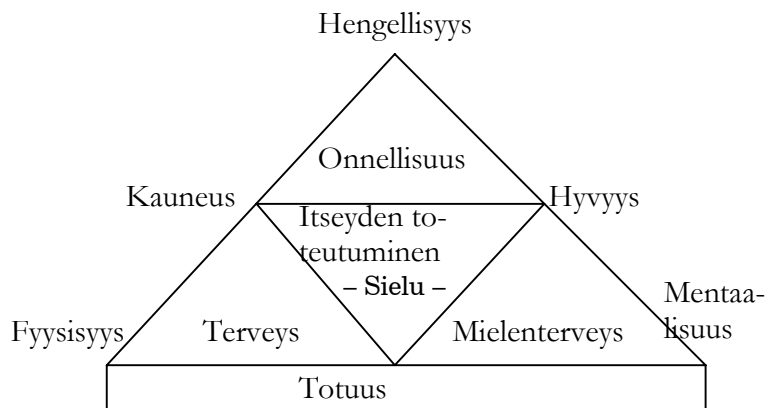
Kanavoituun tietoon tulee suhtautua avoimen uteliaasti niin kuin yleensäkin tietoon. Sprungerin mukaan perinpohjainen virhe, jonka ihmiset tekevät arvioidessaan saatua tietoa, on arvioida sitä sen pohjalta, minkä arvioidaan olevan tuon tiedon lähde. Kuitenkin informaatiota täytyisi aina arvioida sen sisällön perusteella.

Urantia-kirjassa korostetaan jatkuvasti sitä, että Jumalaa kohden johdattavat meitä meidän korkeimmat ajatuksemme, ei psykoaktiivisten huumeiden, vellovien emootioiden tai mystisten tilojen vallassa oleminen! Nämä ovat sai-

raalloista uskonnollisuutta äärimmilleen vietyinä ja voivat sairastuttaa ihmisen mielen! Huomatakaa jälleen kerran *Urantia-kirjan* selkeä kannanotto tervejärkisen uskonnollisen kehityksen ja elämän puolesta, joka voi toimia pohjana meidän terveydellemme, mielenterveydellemme ja onnellisuudellemme: *Tavoiltaan puhtaassa, hermoenergioltaan vakaassa ja kemiallisilta toiminnoiltaan tasapainoisessa ruumiissa olevalle täydellisen tasapainoiselle mielelle voidaan – kun fyysiset, mentaaliset ja hengelliset kyvyt ovat kehitystä edustavassa kolmiyhteisessä harmoniassa – antaa suurin mahdollinen määrä valoa ja totuutta niin, että tämän olennon todellista hyvinvointia uhkaava ajallinen vaara tai riski on pienin mahdollinen. Tällaisen tasapainoisen kasvun tietä ihminen nousee planetaarisen edistymisen kehiä toisen toisensa jälkeen: seitsemänneltä ensimmäiselle.* [1209:4]

Jos nämä kaikki persoonallisuuden eheyden – symmetrian – takaavat ja ihmisen todellisen sisäisen itseyden – sielun syntymisen – takaavat tekijät kuvattaisiin kaaviona, voisi se toteutua mahdollisesti näin:

Kivijalkana, perustana totuus, jonka päällä tasapainoa tavoitellen hengellisten, fyysisten ja mentaalisten kykyjen varassa, ilmentäen kauneutta ja hyvyyttä, oleva persoonallisuus, jossa sisäisenä todellisuutena, sisäisesti koettuina terveys, mielenterveys ja onnellisuus ja niiden sisällä tasapainoa etsien todellisen itseyden toteutuminen – sielun kasvu.

Kuva: Eheän persoonallisuuden symmetria

Oheiskirjallisuus

- *Urantia-kirja*
- Ahorinta, Keijo. *Selonteko piispainkokoukselle 8/1996 saatananpalvelonnasta ja satanismista.*
- Eriksson, K. ja Barbosa da Silva, Antonio. *Usko ja terveys – johdatus hoitoteologiaan.*
- Huttunen, Matti O. (1999). *Ihmiseksi.*
- Internetistä:
 - 1) *The Connection between Faith and Health* (Eric Adler)
 - 2) *Doctor Sees Connection between Spiritual, Psychological and Physical Health* (Loretta Fulton)
 - 3) *The Urantia Book on Channeling and the "Teaching Mission"* (A special report by Carol Hay, Joan and Larry Mullins)
- James, William (1902). *Uskonnollinen kokemus.*
- Kiiikko, Antti ja Kähkölä, Antti (1995). Tutkielma *Uskonnollisuuden merkitys mielenterveyden ongelmassa.* Turun terveydenhuolto-oppilaitos.
- *Lääkärin etiikka* (4. painos 2/00) Suomen Lääkäriliitto.
- *Psykiatria.* Duodecim: Kliinisen psykiatrian oppi- ja käsikirja, 1999.
- Ollila, Maija-Riitta. *Miten terveydenhuolto voi muuttaa yhteiskunnan arvomaailmaa?* Suomen Lääkärilehti 1/2000.
- Suomen Lääkärilehti 10/1999, nro 30. Artikkelit huumeongelmista.

Ihmisen onnellisuudesta

SEPPO NISKANEN

Yksi *Urantia-kirjan* puhuttelevimpia kohtia on mielestäni sivulla 1224, jossa kohtalonsuojelija esittää puolustukseen virallisen selvityksen niistä vaikeuksista, joita hän oli kohdannut kuolevaiskohdetta hoivatessaan. Tuo virallinen selvitys kertoo pähkinänkuoressa ihmisen elämän eli sen, mistä meidän elämässämme täällä maan päällä on kysymys. Se kertoo evoluution perustuvan vastakainasettelulle, kahden ääripään väliselle jännitteelle, ja se kertoo, miten tätä jännitettä puretaan. Miten usein onkaan sattunut, että yrittäessäni elää elämäni tietämieni ihanteiden mukaisesti sorrun kuitenkin aina välillä eläimestä peräisin oleviin reaktioihin. Mutta se kaikki on luonnollista, asiaan kuuluvaa. Siitä syntyy ihmisen kokemus, johon väistämättä sisältyy paljon vastoinkäymisiä ja taka-askeleita, mutta joka

kuitenkin loistavan Ajatuksensuuntaajan aina väsymättömän avun ja kannustuksen ansiosta päättyy hyvän voittoon ja kohtalaiseen määrään onnea ja menestystä jo maan päällä.

On turvattu, että jokainen saa osalleen tarpeellisen määrän vaikeuksia ja oppii kaikki tarpeelliset perusasiat ihan kantapään kautta. *Urantia-kirjan* sivuilla 50 ja 51 on luettelo elämän väistämättömyyksistä, joihin törmäämme ja jotka pitävät huolen kehityksestämme. Luettelon 9. kohta käsittelee onnellisuutta:

Onko mielihyvä, onnellisuuden tuottama tyydytys, tavoiteltavaa? Jos on, ihmisen tulee siinä tapauksessa elää maailmassa, jossa tuskan kokemisen vaihtoehto ja kärsimisen todennäköisyys ovat aina vaikuttavia kokemuksellisia mahdollisuuksia. [51:13]

Onnellisuuskin opitaan kokemuksen kautta. Koettuamme jonkin määrän onnea kaipaamme sitä lisää. Onnellisuutta ei voi kuitenkaan saavuttaa vain päättämällä, että haluaa olla onnellinen. Käsittääkseen, mitä on olla onnellinen, ihmisen täytyy kokea myös onnellisuuden vastakohta: pelko ja tuska. Pelon ja tuskan taustaa vasten onnellisuus, kun se saavutetaan, tarjoaa kahta suuremman tyydytyksen.

Usein tavoittelemme onnea aivan väärin välinein, itsekkäin välinein. Onnea ei voi tavoitella hampaat irvessä. Valon ja elämän aikakaudella onnellisuuden tavoittelukin on kokemus, joka tuottaa iloa ja tyydytystä. Silloin ihmiskunta on oppinut kokemuksen kautta oikean tavan tavoitella onnea. Voimme sitä ennen miettiä, mitä onnellisuuteen tarvitaan, voimme tarkastella onnellisuuden eri puolia ja lähestymistapoja.

– – *usko ja rakkaus vahvistavat moraalista luonnetta ja luovat onnellisuutta. Pelko ja viha heikentävät luonnetta ja tuhoavat onnen.* [1573:8] Kokemuksesta tiedämme, että ollessamme vihaisia tai pelokkaita emme ole onnellisia. Samalla tavalla antavat rakkaus sekä usko ja luottamus elämälle hyvän, vahvan perustan, jota pienet tuiverrukset eivät heiluta.

”Antuaita ovat hengeltään köyhät – nöyrät”. Lapselle onnellisuus on välttämättömän mielihyvántarpeen tyydyttämistä. Aikuinen on valmis kylvämään kieltäytymisen siemeniä korjatakseen sitten satona suurempaa onnellisuutta. Jeesuksen aikoihin, ja sen jälkeenkkin, onnellisuus on aivan liian usein yhdistetty ajatuksen varallisuuden omistamisesta. – – Hengeltään köyhät etsivät päämääriä, jotka merkitsevät hengellistä rikkautta – Jumalaa. Eikä tällaisten totuudenetsijöiden tarvitse odottaa palkintoa, joka annettaisiin vasta kaukaisessa tulevaisuudessa, sillä he saavat palkintonsa jo nyt. He löytävät taivaan valtakunnan omasta sydämestään ja kokevat tuollaista onnea jo nyt. [1573:9]

Pitkäjännitteisyys ja kieltämys ovat onnellisuuden avaimia. Nykyaikana tuntuu vallalla olevan sellainen käsitys ja elämäntyyli, että kaikki pitää saada heti: tässä ja nyt. Myös onnellisuuden on tultava nyt. Korostetaan virheellisesti, että jokainen ottakoon onnensa. Mikäli kaikki alamme itsekkäästi ajatella vain omaa onnellisuuttamme,

maailmasta tulee hyvin kylmä ja itsekäs. Luullaan, että raha ja varallisuus ovat onnellisuuden edellytyksiä. Monet uhraavat kaiken aikansa rahan ja tavaran perässä juoksemiseen, ja sitten ei yksinkertaisesti jääkään aikaa olla onnellinen. Onnellisuus ei johdu omaisuuksista vaan siitä, että nöyrästi toteaa olevansa Jumalan lapsi, yksi lukemattomista samanlaisista.

Omistusoikeus ei ole absoluuttista, se on pubtaasti yhteiskunnallista. Mutta koko hallintojärjestelmä, laki, järjestys, kansalaisoikeudet, sosiaaliset vapaudet, sovinnatavat, rauha ja onnellisuus, sellaisina kuin nykyajan kansat niistä nauttivat, ovat kasvaneet omaisuuden yksityisyyden ympärille. [782:4]

Vaikka raha ei tuo onnea, on omistusoikeus sinällään kehitystä eteenpäin vievä voima. Omaisuuden yksityisyys on tärkeä onnellisuuden saavuttamiskeino ja sen perusta, mutta se ei ole itse päämäärä; se on vain keino. Sen avulla tähdätään korkeammalle.

Onnellisuus ja ilo kumpuavat sisäisestä elämästä. Et voi tuntea oikeata iloa, jos olet vain omissa oloissasi, Yksinäisyydessä eletty elämä on onnellisuudelle kohtalokasta. Yksinpä perheet ja kansakunnatkin nauttivat elämästä enemmän, jos ne jakavat sen toisten kanssa. [1220:6]

Vaikka onnellisuus ja ilo kumpuavat kunkin sisäisestä elämästä, ei oikeaa iloa ja onnea voi kokea yksin. Jokainen tietää kokemuksesta, miten miellyttävää on jakaa onnellinen ja hyvä asia jonkun toisen kanssa. On tärkeää, että on perhe, elämäkumppani, ystäviä, työtovereita, harrastustovereita, kavereita. Kokemuksesta tiedämme, että kaikkien ihmisten kanssa emme yksinkertaisesti tule toimeen. On hyvä, jos löytää ainakin yhden ”sielunveljen”, mutta on tärkeää yrittää ymmärtää sellaisiakin ihmisiä ja ystävyystyä heidän kanssaan, joiden ajatuksenjuoksua ei heti tunnu käsittävän. Se on kasvattavaa, ja ponnistelut voivat jossakin vaiheessa kantaa hedelmänä jopa onnellisuutta.

Muista, että jokainen teko on saava palkkansa. Paha jobtaa suruun, ja synti päättyy tuskkaan, Ilo ja onni ovat hyvän elämän seuralaisia. – – Jos teet vääryyttä kanssaihmisillesi, se on osuva omaan nilkkaasi. Luotu ei

pääse pakoon sitä, mihin hänen tekonsa hänet vievät.
[1447:2]

Jokaisesta teostamme ei palkka tule välttämättä heti eikä aina tässä elämässäkään, mutta jossakin vaiheessa kumminkin. Jos motiivimme ovat puhtaat, epäitsekäät, on elämämme hyvää ja ilo ja onni seuraavat. Mikäli teemme vääryyttä, usein oman edun tavoittelun vuoksi, on turha odottaa ainakaan pysyvää onnea. Tilapäistä mielihyvää voi jokin saavuttamamme epäoikeudenmukainen ”voitto” toki tuoda, mutta egomme vaatii pian uusia voittoja. Tämä on tuhon tie.

Kasvatuksen tulisi olla menetelmä, jolla opitaan (keksitään) paremmat tavat tyydyttää luonnolliset ja perityt viettimme, ja onnellisuus on se, mikä on kokonaistuloksena tällaisista entistä korkeammista keinoista saavuttaa emotionaalisia tyydytynisyyksiä. Onnellisuus riippuu kovin vähän ympäristöstä, jos kohta miellyttävät olosuhteet voivatkin myötävaikuttaa siihen suuresti.
[1573:1]

Hyvä ja oikeanlainen kasvatusta lyhentää lapsen tietä löytää onnea. Miellyttävät olosuhteet voivat edesauttaa onnea, mutta ympäristöllä on kovin vähän tekemistä onnen kanssa. Siksi on mahdollista nähdä onnellisia ihmisiä mitä kummallisimmassa ympäristöissä ja olosuhteissa. Samoin tapaamme onnettomia ihmisiä, jotka elävät erinomaisissa ulkonaisissa olosuhteissa. He eivät ole löytäneet onnea sisältään. Usein onnea lähdetään etsimään kaukaa, vaikka se on jokaisen käden ulottuvilla.

Yleismaailmallinen kieli edistää rauhaa, turvaa kulttuurin ja lisää onnellisuutta. [908:7]. Tämä toteamus voi tuntua aluksi yllättävältä, olemmehan niin tottuneet omaan kieleemme ja ajattelemme, että oma kieli on edellytys omalle kulttuurillemme. Mutta tarkemmin ajateltuna kieli ei ole

onnellisuuden edellytys. Voimme olla onnellisia vieraallakin kielellä. Olen usein ollut onnellinen keskustellessani englanniksi amerikkalaisen hyvän ystävän kanssa. Yleismaailmallinen kieli antaa päin vastoin mahdollisuuden solmia laajempia kontakteja ja oppia ymmärtämään myös muita kulttuureja, omaa kansaansa ja omaa kulttuuriaan toki väheksymättä.

Yhteiskunnan tehtävänä ja velvollisuutena on tarjota luonnonlapselle kohtuullinen ja rauhanomainen mahdollisuus saada elantonsa, osallistua suunnitelmiseen ja samalla päästä osalliseksi jonkinmääräisestä halujen tyydyttämisestä. Ja näiden kaikkien kolmen yhteissummasta koostuu ihmisen onnellisuus. [794:12]

Yhteiskunnalla on oma velvollisuutensa onnellisuuden tuottamisessa. Periaatteessa ihmisen onnellisuus koostuu hyvin yksinkertaisista perusasioista. Onnellisuuteen ei välttämättä tarvita paljon.

Terveys, mielenterveys ja onnellisuus ovat totuuden, kauneuden ja hyvyyden yhdentymiä, siten kuin ne sekoittuvat ihmisen kokemuksessa. Sellaiset aikaansaapaisten elämän tasot syntyvät energiajärjestelmien, ideajärjestelmien ja henkijärjestelmien yhdistymisestä.
[43:4]

Onnellisuudella on hengellinen pohja, kuten terveydellä ja mielenterveydelläkin. Suhteellisen tasapainoinen, Jumalaa tunteva ja ihmisiä palveleva ihminen on myös onnellinen – ainakin suurimman osan elämästään.

Maailman suurten uskontojen uskomusten vertailua

KOONNUT MEREDITH J. SPRUNGER

Taulukko 1: Tärkeimmät arvot; pahuuden selitys; pelastus; tuonpuoleinen elämä

Taulukko 2: Tärkeimmät painotukset; pyhät kirjoitukset ja ilmoitus; perustaja ja synty; perimmäinen todellisuus – Jumala

TAULUKKO 1

Uskonto (Synty- kausi)	Tärkeimmät arvot	Selitys pahuudelle	Pelastus	Tuonpuoleinen elämä
Buddhalaisuus (16. vuosisata eKr)	Oikea tieto, pyrkimys, puhe, käyttäytyminen, elinkeino, ponnistelu, tietoisuus, mietiskely, mielen hallinta, ystävällisyys.	Pahuuden ja kärsimyksen syynä ovat tyydyttämättömät halut.	Maailmaan kiintymättömyys. Kahdeksankertaisen tien seuraaminen. Oma ponnistelu. Pelastus tapahtuu jälleensyntymisen kautta ja karmen lakien mukaisesti. Mahayana-buddhalaisuudessa on jumalolentoja, jotka toimivat pelastajina.	Nirvana on ihmishengen korkein päämäärä – kuvaamattoman autuuden tila. Mahayana-buddhalaisuudessa on taivaaksi ja helveteiksi kutsuttuja kuolemanjälkeisiä tiloja.
Kristin-usko (1. vuosisata jKr)	Jumalan ja ihmisen rakkaus. Kymmenen käskyä. Palvelu, totuus, kauneus, hyvyys, oikeudenmukaisuus, nöyryys, oppiminen.	Saatana. Syntiinlankeemus. Luomistuloksen epätäydellisyys. Itsekeskeisyys. Vieraantuminen Jumalasta.	Protestantit: pelastus tulee uskosta Jeesuksen sovituskouluun. Pääsuuntaus: usko Jeesukseen välittäjä-Vapahtajana.	Tuomio: taivas ja helvetti. Nykyään: kasvu ja palvelu taivaassa; usko iankaikiseen helvettiin vähenemässä.
Kungfutselaisuus (5. vuosisata eKr)	Auktoriteetti ja kuuliaisuus tasapainossa hyvyyden ja rakkauten kanssa. Kunnioitus, hyväntahtoisuus ja rauha.	Ihminen on pohjimmiltaan hyvä. Vanhempien kunnioituksen puute on pahan alku ja juuri yhteiskunnassa.	Yhteiskunnallisen soveliaisuuden noudattaminen ja uhrien antaminen. Myöhemmin eräät ryhmät antoivat uhreja Kungfutselle.	Ei tuonpuoleiseen keskittyvä. Epämääräinen käsitys taivaasta ja helvetistä. Tähän elämään liittyviä humanistisia arvoja.
Hindu-laisuus (2. vuosituhat eKr)	Vaihteleva ja suvaitseva. Perinnöllinen kastijärjestelmä, totuudellisuus, rehellisyys, ärtymättömyys, itsehillintä.	Nautinto, rikkaus ja maallinen menestys ovat harhakuvia, joiden tavoittelu johtaa pahuuteen.	Kieltämyksen tie. Sitoutuminen Atman-Brahmaan. Kasvu kohti täydellisyyttä jälleensyntymisen kautta.	Nirvana. Persoonallisuuden häviäminen Brahmaan tai täysin sanoin kuvaamaton tila.
Islam (6. vuosisata jKr)	Viisi tukipilaria: usko, rukous, almujen antaminen, paasto ja pyhiinvaellus. Ennalta määrättyminen. Tarkoin määrätty käytäytymissäännöt.	Saatana. Allahin tahdon noudattamatta jättäminen. Allah on ihmismielelle tutkimatton. Elämä hyväksyttävä sellaisenaan.	Allahin tahdon noudattaminen. Eläminen viiden tukipilarin varassa.	Tuomio: taivas ja helvetti. Aistillinen kuvaus tuonpuoleisesta elämästä.

Uskonto (Synty- kausi)	Tärkeimmät arvot	Selitys pahuudelle	Pelastus	Tuonpuoleinen elämä
Jainismi (6. vuosisata eKr)	Vastarinnasta pidäytyminen, kiintymättömyys, totuudellisuus, rehellisyys, seksuaalisesta nautinnosta luopuminen, luostarielämän ihanteet.	Kiintyminen pahaan aineelliseen ruumiiseen.	Sielun vapauttaminen aineesta karman lain ja jälleensyntymisen avulla; tämä on mahdollista vain yksilökohtaisen ponnistelun kautta.	Nirvana. Persoonallisuuden häviäminen tai täysin sanoin kuvaamaton tila.
Juutalaisuus (2. vuosituhat eKr)	Kymmenen käskyä. Oikeudenmukaisuus, vanhurskaus, totuus, laupeus, nöyryys, oppiminen, košeruoka.	Saatana. Jumalan tahdon noudattamatta jättäminen. Itsekeskeisyyden, väärin jumalien tai pahuuden valitseminen.	Varhemmin: eläinuhrit. Myöhemmin: usko ja vanhurskas elämä. Messiaaninen vapahdus.	Ei tuonpuoleiseen keskittyvä. Varhemmin: kuolleiden Sheol-maa. Myöhemmin: tuomio, taivas ja helvetti.
Šinto (7. vuosisata eKr)	Henkilökohtainen puhtaus. Yhteisen syyllisyyden tunto. Bushido: kunnia, uskollisuus, rohkeus, totuus, oikeudenmukaisuus	Ihminen ja luonto pohjimmiltaan hyviä. Itsemurhaan kannustetaan häpeän ja tappion välttämiseksi tai protestiksi.	Pelastuksen tuo kүүлuminen Japanin valittuun kansaan sekä kunniallinen ja puhdas elämä.	Šinto omaksi suureksi osaksi Mahayana-buddhalaisuuden taivasta ja helvettiä koskevat uskomukset.
Sikhiäisyys (16. vuosisata jKr)	Puhtaat motiivit ja teot. Puolison ja perheen rakastaminen. Palvelu, nöyryys, oppiminen. Huonon seurauksen hylkääminen.	Pahan alkulähde on harhakuvitelma, että aine on todellista. Ihminen on avuton ja riippuvainen jumalallisesta toimenpiteestä.	Tulla yhdeksi Jumalan kanssa. Pelastus seuraa oikean nimen palvonnasta; usko, rakkaus ja hurskaus ovat elintärkeitä.	Nirvana; yksilöllisyyden lopullinen absorboituminen Jumalaan. Myös taivas ja helvetti mainitaan.
Taolaisuus (6. vuosisata eKr)	Vääryyden kostaminen hyvydellä; hiljainen nöyryys; yksinkertainen elämä; elämän täydellisyyden saavuttaminen.	Itsekeskeisyys on pahuuden ja kärsimyksen alkulähde. Ihmisen tie versus Jumalan tie. Maalliset asiat ovat arvottomia.	Ykseys Taon kanssa. Kunnian ja loiston halveksuminen.	Varhemmin: kaikki palaa Taoon. Myöhemmin: taivaat ja helvetit.
Zarathustralaisuus (6. vuosisata eKr)	Hyvät ajatukset, sanat ja teot. Oltava totuudellinen, myötätuntoinen, oikeamielinen. Oppiminen, palvelu.	Angra Mainyu eli Saatana. Ihminen syntyy synnittömänä – valitsee hyvän ja pahan välillä.	Valitsemalla hyvän pahan asemesta. Elämällä vanhurskas elämä.	Tuomio: taivas ja helvetti. Hyvän lopullinen voitto ja pahan hävittäminen.

TAULUKKO 2

Uskonto	Tärkeimmät painotukset	Pyhät kirjoitukset ja ilmoitus	Perustaja ja synty	Perimmäinen todellisuus – Jumala
Buddhalaisuus	Eettinen itsekasvatus. Neljä jaloa totuutta. Kahdeksankertainen tie valaistumiseen.	Tripitaka	Siddhartha Gautama	Ei persoonallista Jumalaa; ei sielua; Buddhasta tehtiin jumalallinen olento.
Kristinuskko	Jeesus on Herra. Jumalan Isyys. Ihmisten veljeys. Jumalan valtakunta. Kirkko.	Raamattu. Roomalaiskatoliset tunnustavat myös kirkon tradition arvovaltaiseksi.	Jeesus Nasaretilainen. Paavali: kirkon kehityksen jouduttaja.	Jumala taivaallisena Isänä
Kungfutseisuus	Yhteiskunnallinen soveliaisuus. Keskitie (li).	Kokoelmia Viisi klassikkoa (Five Classics) ja Neljä kirjaa (Four Books) käytetään käytöksen ja viisauden koetinkivinä.	Kung Fu-tse	Varhemmin: Shang Ti. Myöhemmin: Kung Fu-tse palvonnan kohteena. Nykyaikana: humanistinen.
Hindulaisuus	Jumalan läsnäolo ja hengellinen kasvu karman ja jälleensyntymisen avulla.	Vedat; Upanišadit; Manun lait; Bhagavad-Gita.	Persiasta tulleet varhaiset arjalaiset.	Persoonaton Brahma
Islam	Alistuminen Jumalan tahtoon. Muhammedin opetukset	Koraani. Allahin 28 profeettaa (Aabraham, Mooses, Jeesus ym.)	Muhammed	Allah
Jainismi	Asketismi. Ahimsā – mitään elävää ei saa vahingoittaa.	Aganat; Siddhantat	Mahavira	Useita eri jumalia; vähemmän tärkeitä. Mahavira opetti, ettei persoonallista Jumalaa ole. Mahavirasta tehtiin jumalallinen olento.
Juutalaisuus	Eettinen yksijumalaisuus. Jumala on mukana yhteiskunnallisissa / historiallisissa tapahtumissa.	Toora-Vanha Testamentti; Talmud, jonka muodostavat Mišna ja Gemārā.	Seemiläiset patriarkat. Aabraham ja Mooses.	El Eljon; Elohim; Jehova; Jahve.
Šinto	Luonnonpalvonta. Keisarinpalvonta. Kansallishenki. Puhtaus.	Kojiki; Nihongi	Auringonjumalatar Amaterasu. Pojanpoika Ninigi, ensimmäinen keisari.	Kami: Izanagi ja Izanami (auriononjumalatar Amaterasu).
Sikhiläisyys	Hindulaisuuden ja islamin synkreettinen yhtenäisyys	Granth	Guru Nanak	Jumala – Oikea Nimi

Uskonto	Tärkeimmät painotukset	Pyhät kirjoitukset ja ilmoitus	Perustaja ja synty	Perimmäinen todellisuus – Jumala
Taolaisuus	Jumalallinen tie (Tao). Yksinkertainen elämä. Luonnon seuraaminen.	Tao te ching	Lao-tse	Tao – Korkein Olen-to; Perimmäinen Isä; Absoluutit, jotka eivät ole tunnettavissa.
Zarathustralaisuus	Hyvän ja pahan välinen kamppailu.	Avesta	Zarathustra	Ahura Mazdäh. Seitsemän todellisuuden alkulähde, jotka ovat sekä maskuliinisiä että feminiinisiä.

Lähde: Fellowshipin Internet-sivusto
Käännös: Leena Kari

Urantia-säätiön 50-vuotisjuhlintaa

Urantia-säätiö perustettiin 11.1.1950, eli tammikuussa 2000 säätiö täytti 50 vuotta. Säätiötä johtaa viisijäseninen johtokunta. Ensimmäiseen johtokuntaan vuonna 1950 kuuluivat William M. Hales, William Sadler Jr., Wilfred Kellogg, Emma L. Christensen ja Edith E. Cook. He olivat kaikki säätiötä edeltäneen Foorumin jäseniä. Säätiön perustamisesta kului viisi vuotta, ennen kuin ensimmäinen *Urantia-kirja* (*The Urantia Book*) painettiin. Sitä myytiin aluksi hyvin vähän; ensimmäistä painosta (10 000 kirjaa) riitti aina vuoteen 1971 saakka, jolloin otettiin toinen painos (25 000 kappaletta). Tähän mennessä *Urantia-kirjaa* on eri versioina ja eri kielillä painettu yhteensä 496 000 kappaletta, ja uusia painoksia otetaan joka vuosi.

Vaikka 50-vuotispäivä oli tammikuussa, varsinaiset 50-vuotisjuhlat järjestettiin 17.–19. maaliskuuta 2000. Kutsu lähetettiin kaikille, joiden yhteystiedot ovat Urantia-säätiöllä, mutta pitkistä etäisyyksistä ja osallistumismaksun kalleudesta johtuen paikalle tuli noin 150 kirjan lukijaa. Valtaosa osallistujista oli USA:sta, jos kohta muutama kanadalainen ja

eurooppalainenkin oli ”eksynyt” joukkoon. Juhlat olivat amerikkalaiseen tapaan hyvin rennot, ja välitön ilmapiiri vallitsi koko ajan.

Juhlien ohjelmassa oli puheita, huutokauppoja, laulua, tanssia, paneeleja, näytelmä, vitsejä eli kaikkea tuttua Urantia-antia. Tunnelma oli koko ajan lämmin, ja tapahtuma oli kaikin puolin antoisa. Ensimmäisessä huutokaupassa huudettiin kirjan amerikkalaisten lukijoiden järjestämiä teemamatkoja. Mahdollisuus oli huutaa itselleen vaikkapa viikon hiihtoloma Richard Keelerin kanssa, Floridan aurinkoloma paikallisten lukijoiden luona tai maatilaloma Journalin päätoimittajan kotona. Lomaan kuului aina täysihito. Seuraavan huutokaupan meklarina toimi Quinn Frazer, jonka kaikki vanhemmat suomalaislukijat muistanevat Urantia-säätiön lakimiehenä; nyt hän on mukana eri tilaisuuksissa *Urantia-kirjan* lukijana. Hänen johdollaan käytiin ”päinvastainen huutokauppa”, jossa huudettiin annettavia lahjoituksia eri käännöksille. Aloitettiin 25 000 dollarista, summa aleni 10 000 dollariin, ja ensimmäiset

osallistajat huusivat haluavansa lahjoittaa summan käännöksiin. Huutajat saivat itse valita kohdekäännöksen, mutta monet jättivät valinnan säätiölle. Tätä jatkettiin, ja rahaa kertyi, kun innostuttiin huutamaan myös sukulaisten puolesta. Erääläkin osallistujalla oli puolalainen miniä, jonka puolesta hän lahjoitti rahaa puolankielisen käännöksen hyväksi. Toisella oli saksalainen miniä, ja hän menetteli samoin, ja niin saksankielinen käännös sai lisärahoitusta. Lopuksi myytiin Richard Keelerin omistama *Urantia-kirjan* ensimmäinen painos. Rahaa huutokaupoista kertyi yhteensä 230 000 dollaria. Huutokauppa oli hyvin amerikkalainen tapahtuma, mutta hauskaa oli kaikilla.

Mieleeni jäi erityisesti edellä mainitun Quinn Frazerin puhe, jossa hän kertoi ensimmäisen työtävänsä olleen tutustuminen suomalaisiin *Urantia-kirjan* lukijoihin 1980-luvun lopulla. Hän todella kehui meitä ”maasta taivaaseen”. Oikein tuppasi nolottamaan. Toivottavasti olemme kehujen arvoisia.

Toinen mieleen jäänyt suomalaisten tai tässä tapauksessa suomalaisen lukijan tulosten ylistys sattui käytäväkeskustelussa Internet-koulun vetäjän Dorothy Elderin kanssa. Hän kertoi minulle, että meneillään olevista erikielisistä Internet-kouluista Suomen koulu on erityisen tunnollinen ja toimii ahkerasti. Hän kiitteli koulun vetäjän Martti Vaninisen taitoja. Säätiön web-sivuista vastaava Jay Peregrine puolestaan kehui Martin taitoja internet-asioissa.

Mukavaa oli myös seurata kahta paneelikeskustelua, josta ensimmäiseen osallistuivat säätiön johdokunnan jäsenet ja elossa olevat Foorumin jäsenet. Iäkkäitähän he totta kai olivat kaikki, olivathan he liittyneet Foorumiin jo 1940-luvulla. Keskustelun aiheena oli ”seuraavat viisikymmentä vuotta”. Keskustelussa luotiin suuntaviivoja tuleville vuosikymmenille ja uusille haasteille. Yleisö oli innokkaasti mukana aiheen käsittelyssä. Tilaisuudessa jaettiin säätiön historiikki. Sen on kirjoittanut kaksi entistä Foorumin jäsentä, joten heillä on ensi käden tietoa monista asioista, joista meidän muiden tiedot ovat puutteellisia tai olempimattomia. Sunnuntaiaamun paneelissa keskustelijat keskittyivät pohtimaan keinoja, joilla kirjan sanoma, viides aikakautinen ilmoitus, saadaan leviämään maailman kansojen keskuuteen.

Toinen paneeli käsitteli käännöksiä. Meneillään olevien käännöshankkeiden osanottajista tilaisuuteen oli ehtinyt kahdeksan kääntäjää. He esiintyivät keskustelussa ja vastasivat myös yleisön esittämiin kysymyksiin. Kysymyksiä tulikin monenlaisia, käännösten tekemisen ongelmista aina siihen, miksi kaikki paneeliin osallistujat olivat miehiä. Toki naisiakin on mukana käännöstiimeissä, sattumalta ei vain Chicagoon ehtinyt yhtäkään naispuolista kääntäjää. Onnistunut paneeli lienee osaltaan vaikuttanut siihen, että huutokaupoissa käännöksille lahjoitettiin suuret summat.

Päättäjäisiksi oli vielä kolmaskin paneeli, joka kyläläkin oli paneelin kolmen osallistujan esitelmätilaisuus. Jeff Wattles ja Ralph Zehr USA:sta ja Seppo Kanerva Suomesta kertoivat omia näkemyksiään *Urantia-kirjan* opetusten levittämisestä. Tämäkin tärkeä aihe herätti suurta kiinnostusta.

Tilaisuudesta jäi lämmin muisto. Uusia ystävyys-suhteita tuli solmittua. Mukana oli muiden mukana iäkäs intiaaninainen tyttäreinen, ja tytär sanoi äidilleen, että minä olen heidän edesmennyt isänsä. Äiti halusi hieroa neniä kansani. Lienee vanha intiaanien tervehtimistapa. Toinen ”hassu” yksityiskohta liittyy pukeutumiseen. Vaikka olen useampaan kertaan ollut USA:ssa ja eri tilaisuuksissa, en vielä kukaan ole pääsyt perille amerikkalaisten pukeutumissäännöistä. Perjantai-iltana juhllisuuksien alkaessa olin mustassa puvussa, valkoinen paita päällä ja ”kraka” kaulassa, kuten hyvin tapoihin Euroopassa kuuluu, kun 50-vuotisjuhla vietetään. Kaikki amerikkalaiset sen sijaan ilmestyivät paikalle farkuissa ja mitä arkisimmissa, suorastaan omituisissa asusteissa. Seuraavana päivänä hölläsin pukeutumistani hieman ja pukeuduin villatakkiin. Silloin taas kaikki amerikkalaiset olivat pynttäytyneet hienoimpiinsa. Sunnuntaina tilanne oli taas päinvastainen. No, ei pukeutumisella ole amerikkalaisten mielestä valtavan suurta merkitystä, paninpahan vain huvittuneena merkille, että olin aina ”väärässä asussa”.

Luovutin ennen tilaisuutta *Urantia*-säätiön edustajille Suomen *Urantia*-seuran tervehdyksenä kauniin adressin ja seuran puheenjohtajan kirjeen.

Tilaisuudessa pidettyjä puheita julkaistaan IUA Journalin seuraavassa numerossa.

Seppo Niskanen

Internetistä siepattua

TOIMITTANUT SEPPO KANERVA

Tehkää hyvät tekonne salassa. Kun annatte almuja, älköön vasen kätenne tietäkö, mitä oikea kätenne tekee [1577:5] on tuttu Jeesuksen apostoleilleen antama kehoitus. Kielikuvan historiallinen tausta sen sijaan ei liene monellekaan yhtä tuttu. **Jay Peregrine** Chicagosta kertoi taustatarinan englanninkielisellä keskustelulistalla.

”Ensimmäisellä vuosisadalla Rooman valtakunnan lyömiä kolikoita kannettiin tavallisesti rahapussissa, joka puolestaan sujautettiin syvään taskuun. Tasku oli niin syvä, ettei sen pohjalle yltänyt kädellä, vaan pussi vedettiin rahaa tarvittaessa taskun pohjalta narulla, jota pidettiin vasemmassa kädessä. Näin ollen vasemmalla kädellä tunnistettiin myös kukkaron paino. Kukkaro avattiin oikealla kädellä, ja rahat valutettiin oikean kämmenen pohjalle, josta tarpeellinen summa laskettiin. Näin ollen vasen käsi punnitsi kukkaron painon; oikeaa kättä käyttäen taas laskettiin rahojen arvo. Kun oikea käsi teki kukkarosta ’ottoja’, se tuntui vasemmassa kädessä painon vähennyksenä.

”Kun sanottiin, ’älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee’, kielikuvan oli tarkoitus viestittää: älä punnitse tekojesi seuraamuksia; älä ajattele, miten paljon tekosi maksaa. Sanonta oli tuohon aikaan yleinen, joten kuulijat ymmärsivät Jeesuksen kehoituksen sisällön ja merkityksen välittömästi.”

@ @ @

Maailmankaikkeuden rakenne ja varsinkin sen pienimpien, atomi- ja hiukkasfysiikan tutkijain osasten rakenne ja keskinäissuhteet, itse avaruuden olemus, sellaiset mystiset toteamukset, kuin että Paratiisi on ultimatonien ydin tai että avaruus alkaa Paratiisin alapinnalta ja aika sen yläpinnalta, askarruttavat monia englanninkielisen keskustelulistan osanottajia jatkuvasti. Seuraavaksi muutamia aiheeseen liittyviä puheenvuoroja.

Näihin keskusteluihin aktiivisesti osallistuva georgialainen **Travis Binion** kirjoitti listalle maaliskuussa ajatuksiaan avaruuden olemuksesta:

”Jos ymmärrän *Urantia-kirjan* selostusta, niin Paratiisi sijaitsee läpäistyn ja läpäisemättömän avaruuden leikkauskohdan alueella. Hahmotan mielessäni avaruuden jonkinlaisena transsendenttisenä ’juoksevana’, joka aineellisesta juoksevasta poiketen ei koostu partikkeleista, hiukkasista, vaan mieluumminkin ’presenssistä’, ’läsnäolosta’, ’läsnäolevasta’, joka läpäisee koko aineellisen olemassaolon eli avaruuteen sisältyvän eksistentssin. En ole silti valmis sanomaan, että avaruus on kaikkein pohjimmaisimmalla tasolla aineellisen olemassaolon sisällä. Avaruus tunkeutuu kylläkin atomin sisällä protonien, neutronien ja elektronien väliseen tilaan, mutta selvää ei silti ole, että avaruus tunkeutuu myös protonien, neutronien ja elektronien sisälle. On silti järkevää argumentoida, että avaruus läpäisee ultimatonien välisen tilan, ja ultimatonestahan elektronit koostuvat.

”En usko, että avaruutta voi ’siepata’ niin kuin voi juoksevaa ainetta [mitä muuan toinen osanottaja oli ehdottanut]. Väitän, että jos suljettuun purkkiin luodaan täydellinen tyhjiö, suljettu purkki sisältää silti avaruutta. Purkin siirtäminen paikasta toiseen ei siirrä purkin sisällä olevaa avaruutta toiseen paikkaan. On pikemminkin niin, ettei purkin sisällä uudessa paikassa oleva avaruus ole sama kuin avaruus edellisessä paikassa.”

@ @ @

Keskusteluun yhtä lailla aktiivisesti osallistuva, niin ikään yhdysvaltalainen **Philip Calabrese** esitti maaliskuussa seuraavanlaisia ajatuksiaan, joihin Travis Binion heti tuoreeltaan vastasi lyhyesti sanottuna: ”Höpön höpö.” Näin Philip Calabrese siis väitti:

”Absoluutit ylittävät ajan ja avaruuden. Karkeasti (koska olemme kosmologioinemme pikkuvauvojen tasolla) ottaen avaruus on vähän matkan päässä Paratiisin alapuolella; aika taas samalla tavoin sen yläpuolella. Paratiisi on jossakin vain vähän matkan päässä avaruuden yläpuolella; se on olemassaolon piirissä sen jättäjäismäisin kohde ja vinhasti pyörivän aineellisen kosmoksen vakauden salaisuus.

”Paratiisia eivät rajoita avaruudellisen sijaintipaikan mukanaan tuomat kvalifioinnit, sillä avaruus on pelkästään transsendenttinen, finiittisen ja absoluuttisen välissä oleva alue. Johonkin muuhun suhteutuvat

avaruudelliset sijaintipaikat eivät rajoita tai kvalifioi Absoluutteja.

”Kohdassa 176:4 todetaan: *Kuta ulommaksi menemme, sitä varmemmin kohtaamme niitä vaihtelevia ja arvaamattomia ilmiöitä, jotka niin erehtymättömästi luonnehtivat Absoluuttien ja kokemuksellisten Jumaluuksien käsittämättömiä läsnäolon osoituksia. Ja näiden ilmiöiden täytyy olla ilmaus jostakin kaikesta olevaista koskevasta universaalista ylivalvonnasta. Ylivalvontaa harjoittaakseen Absoluuttien täytyy olla kaiken olivaisen avaruussijaintipaikan yllä. Paratiisi on minkä tahansa avaruudessa olevan sijaintipaikan yläpuolella, tai ehkä se onkin minkä tahansa sijaintipaikan ’sisäpuolella?’*”

@ @ @

Australialainen **Nigel Nunn**, joka hänkin osallistuu mieluusti tämänaiheisiin keskusteluihin ja erittäin asiantuntevasti ja luovasti sen tekeekin, kirjoitti listalla teoriastaan, jollaista tuskin kukaan muu on koskaan esittänyt.

”Aaltoenergian ilmenemät ... Aaltomaiset energian ilmenemismuodot voidaan luokitella — Urantian kahdennenkymmenennen vuosisadan tieteellisen valistuneisuuden näkökulmasta katsottuna — seuraaviin kymmeneen ryhmään: 1) Infraultramatoniset säteet ... 2) Ultimatoniset säteet ... 3) Lyhyet avaruussäteet ... 4) Elektroninen taso... 5) Gammäsäteet ... 6) Röntgensädeyhmä ... 7) Ultravioletit eli kemialliset aurin gonvalon säteet ... 8) Valkoinen valo ... 9) Infrapunasäteet ... 10) Hertsi-aallot. [474:6—475:8] Tälle sekvenssille on ominaista ’aaltopituuksien’ välinen ero ja kunkintyyppisen ’säteen’ ilmentämä energia. Asiaa mietittyäni tunnen houkutusta äärimmäisen spekulatiivisesti ehdottaa, että

kokonaisuniversumia lämmittävä energia on peräisin kitkasta, joka aiheutuu ultimatonien kiskoutumisesta (valon nopeudella?) olevaistuneen avaruuden voimavaruuksen muodostaman ’valtameren’ läpi. Kuvittelen tämän kaiken kattavan liikkeen, jossa finiittinen liikkuu absoniittisen läpi, kuuluvan Mes-tariarkkitehtien menetelmiin. Sanotunlainen kitka voisi tuottaa hyödynnettäviä energioita finiittisyyteen. Tällaisen järjestelyn seurausilmiöitä olisivat ensiksi se, että atomirakenne saavuttaa ’inertiamassan’; toiseksi se, että kyseisten rakenteiden tulee ’liikkeen päälle lisätyiksi projisoitumiksi’ määriteltynä pysyä sanottuun aaltorintamaan sisältyvinä – aaltorintaman ollessa Valtiashenkien huomion etenemä heidän liukussa (valon nopeudella?) pitkin jotakin ikuisuuden läpi kutoutuvaa akselia. Kolmas seuraamus on se, että mikäli ultimatonit toimivat läpäistyn avaruuden liikevoiman varautumina, niihin varastoitunut energia on valtaisista valtaisoin.

”Minua miellyttää myös sellainen tulkinta, että edellä olevan luettelon lyhyimmät eli infraultramatoniset säteet esiintyvät finiittisen ja absoniittisen rajapinnalla (ja että edellä mainittu kitkaliike saa ne erittäin aktiiviseen tilaan), kun taas ultimatoniset säteet saattavat osoittautua olevansa neutriinovuon, jonka tiedämme biljoonine biljooneineen läpäisevän superuniversumiavaruuden jokaisen nurkan ja kulman. Seuraava kohta tuntuisi vahvistavan tämän näkemyksen: *Ja kauan ennen kuin fyysikot löytävät ultimatonin, he epäilemättä havaitsevat näiden säteiden aiheuttamat ilmiöt niiden osuessa kuuroina Urantialle. Nämä lyhyet ja suuritehoiset säteet*

edustavat ultimatonien alkuvaiheista toimintaa niiden... [474:8]. Näihin verrattuina gammasäteiden täytyy Voimanohjaajien mielestä olla tavattoman heikkoja ja etanamaisen hitaita, vaikka ne atomijärjestelmien kannalta ovatkin väkeviä ja erittäin tuhoisia, edustavathan ne elektronien hajoamisen kaikkein väkivaltaisinta vaihetta.”

@ @ @

Kun käytetään suuria luku-sanoja, pitää ottaa huomioon, että amerikkalaisten käyttämä lukujen nimeämistapa poikkeaa muun maailman nimeämistävasta radikaalisti. Amerikkalaiset lukusanat vaihtavat nimeään tuhannen kerrannaisina, kun muu maailma Englantia myöten tekee sen – miljardin jälkeen – miljoonan kerrannaisina. Miljoonaan (10^6) saakka käytäntö on sama eli miljoona on tuhat tuhatta. Kun päästään tuhanteen miljoonaan (10^9), se on Amerikassa jo biljoona, muualla maailmassa miljardi. Amerikkalaisten tuhat biljoonaa (10^{12}) on triljoona, muualla maailmassa se on biljoona. Amerikkalaisten tuhat triljoonaa (10^{15}) on kvadriljoona, joka muualla maailmassa on tuhat biljoonaa, ja niin edelleen. Seikka on usein hämmentävä, ja esimerkiksi kääntäjä joutuu aina tällaisia tekstejä työstäessään todella pinnistelemään saadakseen luvut oikein ilmaistuiksi.

Hiljattain amerikkalainen **Fred Beckner** julkaisi englanninkielisellä URANTIAT-listalla kymmeniä sivuja pitkän artikkelin, jossa hän vertailee *Urantia-kirjan* sisältämää tieteellistä aineistoa nykytieteen faktoina pitämiin käsityksiin. Becknerin johtopäätös on, että *Urantia-kirjan* tieteellinen ai-

neisto on kaiken kaikkiaan varsin hyvin sopusoinnussa tieteellisten näkemysten kanssa, mutta ei täydellisesti. Hän on löytänyt kolme tai neljä *Urantia-kirjan* väitettä, jotka ovat selvästi ristiinriidassa tieteen näkemysten kanssa. Yksi näistä poikkeuksista on kohdan 465:3 väite *[o]ma aurinkokeskuksenne säteilee lähes sata miljardia tonnia aktuaalista materiaa joka vuosi*. On huomattava, että *Urantia-kirjassa* tarkoitettaneen amerikkalaista ns. lyhyttä tonnia eikä metrissä tonnia (lyhyt tonni on 0,907 metrissä tonnia). Beckner arvelee, että tässä kohdin ilmoituksenantajilla ovat menneet amerikkalaiset ja englantilaiset biljoonat sekaisin:

”Auringon luminositeetti (valovoima) on $3,9 \times 10^{33}$ erg/s. Einsteinin energia-massa-yhtälöä käyttäen havaitaan $3,9 \times 10^{33}$ ergin energian vastaavan $4,33 \times 10^{12}$ gramman massaa. Auringon pitää näin ollen menettää massastaan $4,33 \times 10^{12}$ grammaa joka sekunti eli $1,366 \times 10^{17}$ kilogrammaa vuodessa. Määrä on $136,6 \times 10^{12}$ metrissä tonnia eli $150,2 \times 10^{12}$ amerikkalaista tonnia. Määrä on todellista määrää pienempi, sillä siinä otetaan huomioon vain säteilyn aiheuttama menetys. Aurinko menettää massaa neutriinon ja muiden ainepartikkelien muodossa. *Urantia-kirjan* mainitsema ’aktuaalinen aine’ tarkoittanee juuri tätä. Sitä kutsutaan myös ’aurinkotuuleksi’. Aurinkotuuli koostuu 95-prosenttisesti protoneista, 4 % siitä on kahdesti ionisoitunutta heliumia ja loput noin yksi prosentti koostuu raskaammista alkuaineista ja elektroneista. Maapallon kiertämän kehän sisään jäävän alueen sisältämässä aurinkotuulesa on keskimäärin 8,7 protonia kuutiosenttimetriä kohti, ja se

etenee 468 kilometriä sekunnissa. Auringon syöksemä ’aktuaalinen massa’ on varmasti suurempi kuin tämän aurinkotuulen massa.”

Beckner esittää seuraavaksi monimutkaisen laskutoimituksen, joka osoittaa aurinkotuulen vuotuiseksi kokonaismassaksi $67,9 \times 10^{12}$ lyhyttä tonnia eli 67,9 biljoonaa amerikkalaista tonnia, josta voitaisiin ehkä sanoa, että se on ”lähes sata biljoonaa” tonnia. Beckner päättelee seuraavasti:

”Näin ollen joko *Urantia-kirjan* arvio vuotuisesta massan menetyksestä (lähes 100 miljardia tonnia) on väärä (se on vain tuhannesosa oikeasta) tai sitten *Urantia-kirja* käyttää sanaa ’miljardi’ epä johdonmukaisesti kahdella eri tavalla; välillä amerikkalaisen, toisinaan taas brittiläisen käytännön mukaisesti.”

Ystävämme **Stefan Tallqvist** vastasi Becknerille, että ei se niin selvää ole:

”Sivulla 465 esiintyvä toteamus on mielenkiintoinen. Se koskee mitä ilmeisimmin auringon sisältä, sen ytimestä, purkautuvaa säteilyä, todennäköisesti neutriinosäteilyä, jonka mukana teoreettisesti kulkeutuu jokin prosenttiosuus auringon energiasta. Sivulla 465 esiintyvä luku on liian pieni edustaakseen auringon koko energiatuotantoa, joka esitetään oikein seuraavassa toteamuksessa: *Tällaiset aurinkolämpötilat [19,4 miljooonaa astetta] toimivat ultimatoneja ja elektroneja suunnattomasti kiihdyttäen. Jälkimmäisistä ne kiihdyttävät ainakin niitä, jotka jatkavat olemassaolonsa näissä olosuhteissa. Käsitte, mitä korkea lämpötila merkitsee ultimatoniin ja elektronien toiminnan kiihdyttämisen kannalta, kun pysähdytte ajattelemaan, että*

pisara tavallista vettä sisältää yli tubat triljoonaa (10^{21}) atomia. Se on yhtä kuin yli sadan hevosvoiman energia käytettynä jatkuvasti kahden vuoden ajan. Kokonaislämpö, jonka aurinkokunnan aurinko nyt joka sekunti säteilee, riittäisi kiehummaan Urantian kaikkien valtamerien veden ei vähemmässä kuin yhdesä sekunnissa. [463:13]

”Testasin toteamuksen paikansapitävyyttä. Avogadron luku eli luku, joka ilmoittaa moolin eli molekyyliagramman sisältämän molekyyliäärän, on 6×10^{23} (kuusisataatuhatta triljoonaa eli amerikkalaisittain kuusisataa sekstiljoonaa). Yhden vesimoolin paino on 18 grammaa. Jos oletamme vesipisaran halkaisijaksi 4 millimetriä, pisaran paino on silloin noin 0,034 grammaa. Näin ollen kyseinen vesipisara sisältää noin $1,1 \times 10^{21}$ (1,1 tuhatta triljoonaa) molekyyliä eli amerikkalaisittain sanottuna vähän yli sekstiljoona (eli biljoona triljoonaa — joka ilmaisu esiintyy englantinkielisessä *Urantia-kirjassa*) molekyyliä. Atomien lukumäärä on kolminkertainen, sillä vesimolekyyli koostuu kolmesta atomista.

”Aurinkojärjestelmän auringon nykyisin luovuttama kokonaislämpövoima on tieteellisten lähteiden mukaan $3,86 \times 10^{26}$ wattia (joulea/sekunti). Valta-merien suolaveden kokonaismäärä on noin $1,397 \times 10^{21}$ kilogrammaa. Tällaisen suolavesimäärän lämpötilan nostamiseen 4 asteesta 100 asteeseen tarvitaan noin $5,23 \times 10^{26}$ joulea. Lukujen 5,23 joulea ja 3,86 joulea/sekunti välinen suhde on 1,36 sekuntia. *Urantia-kirjassa* esiintyvät toteamukset on näin ollen osoitettu tosiksi.”

@ @ @

Ranskankielisellä URANTIA-listalla **Christianne Martel** kertoi *Urantia-kirjan* opetusten kanssa sopusoinnussa olevan tositarinan:

”Päivänä muutamana yksi kansallisen julkishallinnon koulun (ÉNAP) vanha professori oli aikeissa esitelmöidä tehokkaan ajankäytön suunnittelusta puolelle toista kymmentä suurten amerikkalaisten yhtiöiden johtajaa. Hänen kurssinsa oli yksi viidestä työrupeamasta koulutuspäivien ohjelmassa. Vanhalle professorille oli annettu aikaa vain tunti esityksen pitämiseen.

”Eliittiryhmänsä eteen asetuttuaan vanha professori tarkasteli aluksi oppilaitaan kii-reestä kantapäähän ja sanoi sitten: ’Panemme toimeen kokeen.’ Vanha professori kaivoi kateederin alta suuren, viiden litran vetoisen lasipurkin asettaen sen varoen oppilaidensa nähtäville. Sitten hän asetteli lasipurkkiin tusinan verran vähän tennispalloa kookkaampia kiviä, toisen toisensa jälkeen. Kun purkki oli niin täynnä, ettei sinne enää mahtunut yhtään kiveä, professori kohotti hitaasti katseensa kohti oppilaitaan ja kysyi heiltä: ’Onko purkki täynnä?’ Kaikki vastasivat: ’On.’ Professori odotti hetkisen jatkaen sitten: ’Onkohan?’ Hän

kumartui sitten taas kateederin taakse ja nosti sieltä astian, joka oli täynnä soraa. Sen jälkeen hän kaatoi soran huolellisesti suurten kivien päälle ja sekaan ja ravisteli purkkia. Sora tunteutui kivien väliin purkin pohjaa myöten.

”Vanha professori kohotti katseensa uudelleen kohti yleisöään ja kysyi toistamiseen: ’Onko purkki täynnä?’ Tällä kertaa hänen oppivaiset oppilaansa käsittivät, mistä oli kysymys, ja yksi heistä vastasi: ’Mahdollisesti ei.’ ’Hyvä’, vastasi vanha professori. Hän kumartui taas kateederin taakse ja nosti pöydälle astiallisen hienoa hiekkaa. Hän kaatoi hiekan huolellisesti purkkiin. Hiekka täytti suurten kivien ja soran väliin jääneet tyhjät tilat. Professori kysyi vielä kerran: ’Onko purkki täynnä?’ Oppivaiset oppilaat vastasivat empimättä ja kuorossa: ’Ei.’ ’Hyvä’, jatkoi vanha professori. Ja oppilaiden odottaessa, mitä tapahtuman pitää, professori otti pöydällä olleen vesikarahvin ja täytti purkin reunoja myöten vedellä. Vanha professori kohotti sitten taas katseensa ryhmää kohti ja kysyi: ’Minkä suuren totuuden tämä koe meille todisti?’

Kurssin aiheen muistaen rohkein oppilaista vastasi: ’Se todistaa, että vaikka luulee ka-

lenterinsa olevan täynnä, halutessaan on sinne kuitenkin aina mahdollista lisätä tapaaminen tai pari, täydentää sitä lisätehtävillä.’

’Ei’, vanha professori vastasi, ’sitä se ei osoittanut.’ ’Se suuri totuus, jonka tämä koe meille osoittaa, on seuraava: Ellei pane purkkiin ensin suuria kiviä, myöhemmin niitä ei sinne saa millään keinoin.’

Saliin laskeutui syvä hiljaisuus. Itse kukin koetti päästä selville, mitä koe oikein olikaan osoittanut. Sen jälkeen vanha professori sanoi: ’Mitkä ovat elämäne suuria kiviä? Terveys? Perhe? Ystävät? Unelmienne toteuttaminen? Tehdä sitä, mistä pitää? Oppiminen? Taistelu jonkin hyvän asian puolesta? Rentoutuminen? ... Tai jokin muu? Meidän tulee muistaa, että on tärkeää asettaa elämässään ensiksi paikoilleen SUURET KIVET, muussa tapauksessa on vaara, että kaikki on pilalla. Jos antaa etusijan pikku yksityiskohdille (sora ja hiekka), arvokasta aikaa ei ole riittävästi omistettavaksi tärkeille osatekijöille. Älkää siis unohtako kysyä itseltänne: Mitkä ovat elämäni suuria kiviä? Asettakaa ne sitten purkkiinne ensimmäisinä.’”

Viron konferenssi

Viron IUA-konferenssi pidetään 18.–20.8.2000 lasten leirillä 110 kilometriä Tallinnasta. Teemansa mukaisesti konferenssi käsittelee *Urantia-kirjaa* hengellisen kasvun lähteenä. Konferenssikielinä ovat viro ja englanti. Konferenssin jälkeen voidaan järjestää tutustumiskierros. Halutessasi osallistua tai esitelmöidä ota yhteyttä Kalevi Eklöfiin, puh. (09) 879 9474 tai sähköposti: kalevi.eklof@pp.inet.fi.

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät 9.–11.6.2000

ITÄMERIKESKUS, Kellokosken Juhlatalo, Juhlatalontie 4, 04500 Kellokoski. Puh. (09) 292 1211. Katso tarkempi ohjelma edellisestä Heijasteesta.

Muutoksia ohjelmaan on tullut vain kahden luennoitsijan vaihtumisen osalta:

- Erja Kaleniuksen tilalla luennoikin **Matti Teräsraanta**. Aihe säilyy samana.
- Johanna Hartin tilalla luennoi **Jyri Härkönen**. Aihe säilyy luultavasti samana.

Näin pääset perille:

- Autolla Helsingistä noin 40 km Tuusulantietä Järvenpään, josta opasteet Kellokoskelle, tai Lahden moottoritietä suoraan Kellokosken liittymään. Matkaa Lahdesta Kellokosken liittymään noin 60 km.
- R- ja H-paikallisjunat Helsingistä ja Riihimäeltä Järvenpään kaksi kertaa tunnissa. Taksimatka Järvenpäästä Kellokoskelle 6 km. Bussit Helsingin linja-autoasemalta kerran tunnissa, laiturin 11.
- Kellokoskella Itämerikeskuksen viitoitus Vanhan valtatie ja Toimelantien risteyksestä. HPY:n karttalehti 68, 14/60.

HPY:n karttalehti 68

(Ajo-ohje Kellokoskelle, Suomen Urantia-seuran kesäpäiville 2000.)

Kartta on jätetty pois Heijasteen internet-versiosta, koska sen koko tavuina oli paljon suurempi kuin koko muu lehti yhteensä. Tämä sivu (s. 24 karttoineen) on internetissä imuroitavissa erikseen Heijasteen 2/2000 kohdalla aina kesäpäiviin saakka, jonka jälkeen se poistetaan tarpeettomana.

Toimitus

Suomen Urantia-seuran hallitus ja komiteat

<p>HALLITUS Kalevi Eklöf, puheenjohtaja Sivurinne 1 A 01800 KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 0400 451 471 Faksi (09) 879 7467 kalevi.eklof@pp.inet.fi</p> <p>Rauni Kerkelä, varapuheenjohtaja Tikanperä 11 G 96910 ROVANIEMI Puh. (016) 356 0557 rauni.kerkela@pp.inet.fi</p> <p>Seppo Niskanen, sihteeri Runeberginkatu 54a A 5 00260 HELSINKI Puh. (09) 496 561; 040 526 8283 Faksi (09) 496 225 seppo.niskanen@kolumbus.fi</p>	<p>Jäsenkomitea</p> <p>Reijo Hamari 0400 586 550</p> <p>Ritva Niemeläinen (05) 451 3216</p> <p>Aili Nurmiaho (019) 688 0048</p> <p>Martti Vanninen (09) 809 2160</p>	<p>Julkaisukomitea</p> <p>Maija Heikkilä (09) 323 4147</p> <p>Seppo Kanerva (09) 496 561</p> <p>Leena Kari (09) 445 883</p> <p>Kalevi Krekilä (03) 367 7038</p> <p>Kari Kuosmanen (08) 531 0001</p>
<p>Kristina Siikala, rahastonhoitaja Vesijärvenkatu 49 A 4 15140 LAHTI Puh. (03) 735 1751; 040 742 6288 kristina.siikala@pp.inet.fi</p> <p>Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj. Haapainojantie 33 16900 LAMMI Puh. (03) 674 3226</p> <p>Tapio Talvitie, julkaisukomitean pj. Kuurinkuja 3 02750 ESPOO Puh. (09) 505 4845 tapio.talvitie@kolumbus.fi</p> <p>Matti Hulkkonen, koulutuskomitean pj. Hanhijärventie 139 as. 2 53100 LAPPEENRANTA Puh. (05) 451 3216; 050 516 0412 Faksi (05) 413 2499</p> <p>Matti Tossavainen, konferenssikomitean pj. Heidehofinpolku 5A 01300 VANTAA Puh. (09) 873 2255 tossmatti@hotmail.com</p>	<p>Koulutuskomitea</p> <p>Raimo Ala-Hynnä (014) 372 2602</p> <p>Pertti Leinonen (09) 852 1992</p> <p>Pekka Nurmela 0400 803 478</p> <p>Kari Saloheimo (017) 265 0245</p> <p>Anna-Leena Yrjölä (05) 260 6933</p>	<p>Konferenssikomitea</p> <p>Erja Kalenius (03) 378 9299</p> <p>Yrjö Kuikko (05) 414 1542</p> <p>Jorma Salojärvi (09) 888 4954</p> <p>Eija Seppänen-Bolotinski (09) 874 2194</p>

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää syyskaudella 2000 neljä esitelmätilaisuutta. Tilaisuudet pidetään lauantaisin kello **16.15** Koskelan nuorisotalolla, **Antti Korpin tie 3, Helsinki**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

- 9.9.** Esitelmöitsijä ja aihe vielä avoin
14.10. Esitelmöitsijä ja aihe vielä avoin
11.11. Esitelmöitsijä ja aihe vielä avoin
9.12. Esitelmöitsijä ja aihe vielä avoin

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran pääasiallinen tehtävä on *Urantia-kirjan* opetusten edistäminen ja opintoryhmien sekä yksittäisten kirjan lukijoiden kaikinpuolinen palveleminen. Seura ei tyrkytä apuaan, vaan haluaa tukea kaikkia niitä ryhmiä ja yksittäisiä kirjan lukijoita, jotka haluavat olla seuran kanssa yhteistyössä. Seuran jäsenet ja seuraan kuulumattomat ovat tässä suhteessa samassa asemassa. Seura välittää alustajia ja ryhmien vetäjiä, hoitaa pyydettyä opintoryhmien tilojen varaukset, maksaa ryhmien puolesta kohtuulliset tilavuokrat sekä hoitaa tiedotuksen ja postituksen, jotta ryhmät itse voivat keskittyä kaikkein tärkeimpään: *Urantia-kirjan* opiskeluun. Kaikki palvelu on maksutonta. Halukkaat voivat ottaa yhteyttä koulutuskomitean puheenjohtajaan tai muihin seuran toimihenkilöihin. Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Olet tervetullut mihin tahansa ryhmään. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa.

Helsingin seutu

Ryhmä, jonka vetäjänä on *Seppo Niskanen*, puh. (09) 496 359, kokoontuu joka toinen tiistai klo 17.00 osoitteessa Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI. Käsittelemme neljättä osaa.

The English Study Group meets every Sunday at 6.00 p.m. at *Seppo Kanerva's* home, Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI, phone (09) 496 561.

Ryhmä, joka kokoontuu Helsingin kaupungin Rikhardinkadun kirjaston ryhmätyöhuoneessa, kirjaston II kerroksessa, kokoontuu uudelleen syyskuussa 2000 ja siitä alkaen, jos kiinnostusta riittää. Yhteysthenkilö *Pertti Leinonen*, puh. (09) 852 1992.

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421.

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhuhuoneessa. Lisätietoja saat *Raimo Ala-Hynniltä*, Vanhatie 29, 40530 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 372 2602.

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Kuopio

Lisätietoja: *Kari Saloheimo*, puh. (017) 265 0245.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antavat *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542, ja *Matti Hulkkonen*, puh. (05) 451 3216 tai 050 516 0412.

Lempäälä

Keskusteluryhmä kokoontuu keskiviikkoisin parittomina viikkoina klo 18.00–21.00. Yhteysthenkilönä toimii *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038.

Oulu

Tietoja antavat *Reijo Hamari*, Taidonkaari 6 J 47, 90570 OULU, puh. 0400 586 550, ja *Matti Hökkä*, puh. (08) 382 706 tai 049 583 912.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24-26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Eeva Kärki*, Erkinkatu 45, 26200 RAUMA, puh. (02) 821 0525.

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Ompeluateljee Vallaksen tiloissa, Jaakonkatu 3–5 A 2, 92600 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. (016) 346 315.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja *Eija Piililä*, puh. (03) 255 6629 ja *Erja Kalenius*, puh. (03) 378 9299.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927.

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 (952) 661 043.

*Hyvää kesää kaikille
Heijasteen lukijoille !*

